

EF-rettsakter som etter en foreløpig oversikt vil kunne behandles i EØS-komiteen 8. juni 2007

Innholdsfortegnelse:.....

-ARBEIDS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET	7
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	7
Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter.....	7
32006 D 1672 Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1672/2006/EF av 24. oktober 2006 om skiping av eit fellesskapsprogram for sysselsetjing og sosial solidaritet - Progress (prot 31 AID).....	7
-BARNE- OG LIKESTILLINGSDEPARTEMENTET	10
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	10
Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter.....	10
32006 D 1719 Europaparlaments- og rådsbeslutning 1719/2006/EF av 15. november 2006 om etablering av EU-ungdomsprogrammet 2007-2013 "Aktiv Ungdom" (prot 31 BLD)	10
32006 D 1926 Europaparlaments- og rådsavgjerd nr. 1926/2006/EF av 18. desember 2006 om skiping av eit fellesskapshandlingsprogram på området forbrukarpolitikk (2007- 2013) (prot 31 BLD)	12
-BARNE- OG LIKESTILLINGSDEPARTEMENTET	14
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING. 14 Vedlegg XX Miljø	14
Kapittel I Allment	14
32007 D 0064 Kommisjonsvedtak 2007/64/EF av 15. desember 2006 om fastsetjing av reviderte miljøkriterium og dei tilhøyrande krava til vurdering og kontroll med omsyn til tildeling av fellesskapsmiljømerket til dyrkingsmedium (vedl XX kap I BLD)	14
-FINANSDEPARTEMENTET	15
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	15
Vedlegg IX Finansielle tjenester.....	15
32006 D 0891 Kommisjonsvedtak 2006/891/EF av 4. desember 2006 om anvendelsen av internasjonale regnskapsstandarder for tredjestatsutstedere av verdipapirer (vedlegg IX FIN).....	15
32006 R 1787 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1787/2006 av 10. august 2006 om endring av kommisjonsforordning (EF) nr. 809/2004 om gjennomføring av	

europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/71/EF med hensyn til opplysninger i prospekter og deres format, innlemming av opplysninger ved henvisning og offentliggjøring av slike prospekter samt annonsering (vedlegg IX FIN)..... 16

-FINANSDEPARTEMENTET 17

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING. 17

Vedlegg XXI Statistikk..... 17

32006 R 1833 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1833/2006 av 13. desember 2006 om standarden for landkoder for statistikk over handelen mellom Fellesskapet og tredjestater og handelen mellom medlemsstatene (vedlegg XXI FIN) 17

32006 R 1893 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1893/2006 av 20. desember 2006 om etablering av den statistiske klassifiseringen av økonomiske aktiviteter NACE revisjon 2 og tilpasning av rådsforordning (EØF) nr. 3037/90 og visse forordninger på bestemte statistikkområder (vedlegg XXI FIN)..... 17

32006 R 1921 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1921/2006 om levering av statistiske data om ilandføring av fiskeprodukter i medlemslandene og oppheving av rådsforordning (EØF) nr. 1382/91 (vedlegg XXI FIN) 18

-FORNYINGS- OG ADMINISTRASJONSDEPARTEMENTET..... 20

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER

VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET 20

Vedlegg XV Statsstøtte..... 20

32006 L 0111 Kommisjonsdirektiv 2006/111/EF av 16. november 2006 om endring av direktiv 80/723/EØF om innsyn i medlemsstatenes økonomiske forbindelser med offentlige foretak samt om økonomisk innsyn i visse foretak (konsolidert utgave) (vedlegg XV FAD) 20

-FORNYINGS- OG ADMINISTRASJONSDEPARTEMENTET..... 20

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING. 20

Vedlegg XI Telekommunikasjonstjenester..... 20

32006 D 0215 Kommisjonsbeslutning 2006/215/EF av 15. mars 2006 om opprettelse av en rådgivende høynivågruppe for gjennomføring og utvikling av i2010-strategien (vedl XI FAD) 20

-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET 21

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER

VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET 21

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering 21

Kapittel XII Næringsmidler 21

32006 L 0125 Kommisjonsdirektiv 2006/125/EF av 5. desember 2006 om bearbejdede kornbaserte næringsmidler og barnemat for spedbarn og småbarn ..... 21 (konsolidert versjon) (vedlegg II kap XII HOD) 21

32006 L 0128 Kommisjonsdirektiv 2006/128/EF av 8. desember 2006 om endring og retting av direktiv 95/31/EF om fastsetjing av spesifikke reinleikskriterium for søtstoff som kan nyttast i næringsmiddel (vedlegg II kap XII HOD)..... 22

3006 L 0129 Kommissjonsdirektiv 2006/129/EF av 8. desember 2006 om endring og retting av direktiv 96/77/EF om fastsettelse av spesifikke renhetskriterier for andre tilsetningsstoffer i næringsmidler enn fargestoffer og søtstoffer (vedlegg II kap XII HOD).....	23
-JUSTIS- OG POLITIDEPARTEMENTET	25
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	25
Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter.....	25
32007 D 0162 Rådsvedtak 2007/162/EF av 5. mars 2007 om fastsetjing av ei finansieringsordning for sivil krisehandtering (prot 31 JD)	25
-KULTUR- OG KIRKEDEPARTEMENTET	28
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	28
Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter.....	28
32006 D 1718 Europaparlaments- og rådsbestluning nr. 1718/2006/EF av 15. november 2006 om gjennomføringen av et støtteprogram for den audiovisuelle sektor (MEDIA 2007) (prot 31 KKD)	28
32006 D 1855 Europaparlaments- og rådsbeslutning (EF) nr. 1855/2006/EF av 12. desember 2006 om opprettelse av kulturprogrammet (2007-2013) (prot 31 KKD).....	29
-KULTUR- OG KIRKEDEPARTEMENTET	31
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING. 31 Vedlegg XVII Opphavsrett.....	31
32006 L 0115 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/115/EF av 12. desember 2006 om utleie- og utlånsrett og om visse opphavsrettsbeslektede rettigheter på området immaterialrett (vedlegg XVII KKD)	31
32006 L 0116 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/116/EF av 12. desember 2006 om vernetiden for opphavsrett og visse beslektede rettigheter (vedlegg XVII KKD)	32
-KUNNSKAPSDEPARTEMENTET	33
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	33
Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter.....	33
32006 D 1720 Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1720/2006/EF av 15. november 2006 om etablering av et program for livslang læring 2007-2013 (prot 31 KD)	33
32006 D 1982 Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1982/2006 av 18. desember 2006 om Det europeiske fellesskaps sjuende rammeprogram for forskning, teknologisk utvikling og demonstrasjon (2007-2013) (prot 31 KD).....	34

-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	36
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	36
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold.....	36
Kapittel I Veterinære forhold.....	36
32006 D 0590 Kommisjonsvedtak 2006/590/EF av 1. september 2006 om endring av vedtak 94/360/EF og 2001/812/EF vedrørende veterinærkontroll av produkter fra tredjeland (vedlegg I kap I LMD).....	36
32006 D 0775 Kommisjonsvedtak 2006/775/EF av 13. november 2006 om endring av vedlegg D til rådsdirektiv 95/70/EF med hensyn til listen over eksotiske bløtdyrsykdommer som det skal treffes harmoniserte bekjempelsestiltak mot i Fellesskapet (vedlegg I kap I LMD)	37
 -LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	 38
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING. 38 Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	38
Kapittel I Veterinære forhold.....	38
32006 D 0414 Kommisjonsvedtak 2006/414/EF av 7. juni 2006 om endring av vedtakene 2001/881/EF og 2002/459/EF når det gjelder liste over grensekontrollstasjoner (vedlegg I kap I LMD).....	38
32006 D 0559 Kommisjonsvedtak 2006/559/EF av 8. august 2006 vedrørende endring av vedtak 2002/300/EF om områder utelatt fra listen over godkjente områder med hensyn til <i>Bonamia ostreae</i> og/eller <i>Marteilia refringens</i> (vedlegg I kap I LMD).....	39
32006 D 0674 Kommisjonsvedtak 2006/674/EF av 6. oktober 2006 om endring av vedlegg I og II til vedtak 2002/308/EF som etablerer lister om godkjente soner og godkjente anlegg med hensyn til en eller flere av fisesykdommene viral hemoragisk septikemi (VHS) og infeksjøs hematopoetisk nekrose (IHN) (vedlegg I kap I LMD)....	39
32006 D 0685 Kommisjonsvedtak 2006/685/EF av 6. oktober 2006 om endring av vedlegg I og II til vedtak 2003/634/EF om godkjenning av program med formål å få status som godkjente soner og av godkjente anlegg i ikke-godkjente soner med hensyn til viral hemoragisk septikemi (VHS) og infeksjøs hematopoetisk nekrose (IHN) i fisk (vedlegg I kap I LMD).....	39
 -MILJØVERNDEPARTEMENTET	 41
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	41
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	41
Kapittel XV Farlige stoffer	41
32006 R 1849 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1849/2006 av 14. desember 2006 om endring av forordning (EF) nr. 2032/2003 om den andre fasen av 10-års programmet referert til i artikkel 16 (2) i europaparlaments- og rådsdirektiv 98/8/EF om biocider (vedlegg II kap XV MD).....	41
Vedlegg XX Miljø	42
Kapittel I Allment	42
32006 R 0166 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 166/2006 av 18. januar 2006 om opprettelsen av et europeisk register over utslipp og overføringer av	

forurensende stoffer og om endring av rådsdirektiv 91/689/EØF og 96/61/EF (vedlegg XX kap I MD).....	42
32006 R 0196 Kommisjonsforordning (EF) nr. 196/2006 av 3. februar 2006 om endring av vedlegg I til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 761/2001 for å ta hensyn til europeisk standard EN ISO 14001:2004, og om oppheving av vedtak 97/265/EF (vedlegg XX kap I MD).....	44
-MILJØVERNDEPARTEMENTET	44
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING. 44	
Vedlegg XX Miljø	44
Kapittel III Luft.....	44
32006 R 1366 Rådsforordning (EF) nr. 1366/2006 av 6. desember 2006 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2037/2000 med hensyn til basisåret for tildeling av kvoter av hydroklorfluorkarboner til de medlemsstatene som tiltrådte EU 1. mai 2004 (vedlegg XX kap III MD).....	44
-NÆRINGS- OG HANDELSDEPARTEMENTET	46
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	46
Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter.....	46
32006 D 1639 Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1639/2006/EF av 24. oktober 2006 om opprettelse av et rammeprogram for konkurransevne og nyskaping (2007-2013) (CIP) (prot 31 NHD).....	46
-NÆRINGS- OG HANDELSDEPARTEMENTET	47
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING. 47	
Vedlegg XIII Transport.....	47
Kapittel V Sjøtransport	47
32006 R 1891 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1891/2006 av 18. desember 2006 om flerårig finansiering av Det europeiske sjøsikkerhetsbyrås tiltak til bekjempelse av forurensning fra skip og om endring av forordning (EF) nr. 1406/2002 (vedlegg XIII kap V NHD).....	47
EØS-komitebeslutning om deltakelse for budsjettåret 2007 i samarbeid om gjennomføring og utvikling av det indre marked (budsjettpostene 12.01.04.01, 12.02.01 og 02.03.01) (prot 31 NHD)	48
-OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTET	50
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING. 50	
Vedlegg IV Energi	50
32005 L 0089 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/89/EF av 18. januar 2006 om tiltak for å sikre forsyningsikkerheten og investeringer i infrastruktur for elektrisitet (vedlegg IV OED).....	50

-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET	52
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	52
Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter.....	52
32006 R 1692 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1692/2006 av 24. oktober 2006 om innføring av det andre "Marco Polo"-programmet for tildeling av finansiell støtte frå Fellesskapet for å fremje eit meir miljøvennleg godstransportsystem (Marco Polo II), og om oppheving av forordning (EF) nr. 1382/2003 (prot 31 SD)	52
 -SAMFERDSELSDEPARTEMENTET	 55
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	55
Kapittel VI Sivil luftfart.....	55
32006 L 0093 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/93/EF av 12. desember 2006 om regulering av operasjoner med fly omhandlet i del II kapittel 3 i bind 1 av vedlegg 16 til konvensjonen om sivil luftfart, 2. utgave (1988) (vedlegg XIII kap VI SD).....	55
Vedlegg XIII Transport.....	57
Kapittel II Veitransport	57
EØS-komiteébeslutning om tilpasning til rådsforordning (EØF) nr. 881/92 av 26. mars 1992 om markedsadgang i Fellesskapet for godstransport på vei som utføres fra eller til en medlemsstats territorium eller krysser en eller flere medlemsstaters territorium (vedlegg XIII kap II SD).....	57
 -SAMFERDSELSDEPARTEMENTET	 58
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING. 58 Vedlegg XIII Transport.....	58
Kapittel VI Sivil luftfart.....	58
32007 R 0103 Kommisjonsforordning (EF) nr. 103/2007 av 2. februar 2007 om forlengelse av overgangsperioden nevnt i artikkel 53 nr. 4 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1592/2002 (vedlegg XIII kap VI SD).....	58

-ARBEIDS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter

32006 D 1672 Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1672/2006/EF av 24. oktober 2006 om skiping av eit fellesskapsprogram for sysselsetjing og sosial solidaritet - Progress (prot 31 AID)

Sammendrag av innhold

Fellesskapsprogrammet PROGRESS (2007-2013) skal støtte opp om EUs politikk og fremme tiltak på sysselsettingsområdet og det sosialpolitiske området. Programperioden er 2007-2013. EU har invitert EØS/EFTA-statene til å delta i programmet.

PROGRESS innebærer en sammenslåing og videreføring av de fire EU-programmene vedrørende sosial ekskludering, anti-diskriminering, sysselsetting og likestilling mellom kjønnene. Norge har deltatt i alle fire program frem til utgangen av 2006. I tillegg vil PROGRESS inkludere en del aktiviteter på arbeidsmiljø- og trygdeområdet. Programmet representerer således en vesentlig del av EUs programinnsats på arbeidslivsområdet og det sosialpolitiske området. Europaparlaments- og rådsbeslutning 1672/2006/EF av 24. oktober 2006 er fattet med sikte på å videreføre virksomhet som ble innledet med vedtakene for de enkelte delprosjektene; rådsvedtak 2000/750/EF av 27. november 2000 (anti-diskriminering), rådsvedtak 2001/51/EF av 20. desember 2000 (likestilling), europaparlaments- og rådsvedtak nr. 50/2002/EF av 7. desember 2001 (sosial ekskludering), nr. 1145/2002/EF av 10. juni 2002 (sysselsetting) og nr. 848/2004/EF av 29. april 2004 (organisasjonsvirksomhet på likestillingsområdet), samt virksomhet på arbeidsmiljøområdet.

Anti-diskriminering er et av EUs grunnleggende prinsipper. De delene av programmet som vedrører anti-diskriminering, vil derfor støtte opp under direktiver som er vedtatt med hjemmel i artikkel 13 i Amsterdamtraktaten. Dette er direktivene om likebehandling i arbeidslivet (2000/78/EF) og om forbud mot diskriminering på grunnlag av rase eller etnisk opprinnelse (2000/43/EF). Disse er ikke innlemmet i EØS-avtalen, men tilsvarende bestemmelser er innarbeidet i arbeidsmiljøloven og diskrimineringsloven. Tilsvarende gjelder de delene som omhandler likestilling mellom menn og kvinner, som støtter opp under direktiver som er vedtatt med hjemmel i artiklene 2 og 3 i traktaten.

PROGRESS er også knyttet opp til EUs sysselsettingsstrategi som ble lansert 1997, og som er nedfelt i Amsterdamtraktaten, og den mer overordnede strategien for vekst og sysselsetting (Lisboa-strategien) fra 2000. PROGRESS skal gi finansiell støtte til aktiviteter som kan bidra til gjennomføringen av EUs mål innen sysselsettingsområdet og de sosialpolitiske områdene. Bakgrunnen for opprettelsen av ett enhetlig program er et ønske fra EU om en fortsettelse og videreutvikling av arbeidet på samtlige programområder, samtidig som det fra Europakommisjonens side er et uttrykt mål om konsolidering og rasjonalisering av EUs finansieringsinstrument. EUs erfaringer med tidligere programmer der programområdene videreføres i PROGRESS har vært gjennomgående positive ut fra de evalueringer som er gjort. Det er derfor grunn til å tro at videreføringen av aktivitetene i et samlet program skal kunne gi positive resultater.

Programmets generelle mål er:

- 1) å styrke kunnskap og forståelse på programområdene,

- 2) å støtte utviklingen av statistiske verktøy og metoder og felles indikatorer,
  - 3) å støtte og overvåke gjennomføringen av EUs lovgivning og politiske mål og vurdere effekter og innvirkning av disse,
  - 4) å fremme nettverksbygging, gjensidig læring, kartlegging og spredning av god praksis og nyskapende tilnærminger på europeisk nivå,
  - 5) å øke bevisstheten hos både aktører og folk flest om EUs politikk og mål på programområdene, og
  - 6) å styrke EU-nettverkens evne til å fremme, støtte og videreutvikle EUs mål og politikk.
- Likestilling mellom kjønnene skal fremmes i alle deler av programmet og dets aktiviteter.

Merknader

Arbeidet med gjennomføring av programmet i Norge vil bli lagt til Arbeids- og inkluderingsdepartementet og Barne- og likestillingsdepartementet, med Arbeids- og inkluderingsdepartementet som koordinerende instans.

Samlet budsjett for programmet for de syv årene er 743,25 mill. euro. Omregnet etter kurs 8,20 tilsvarer det 6,095 mrd.kroner. Norges bidrag for hele perioden er beregnet til 131,4 mill. kroner. Beregningen er basert på et EFTA-tilskudd på 2,28 %, hvorav Norge betaler 94,54 % (det er prosentsatsene for 2007), og kurs 8,20.

I tillegg kommer tilskudd til administrative kostnader, som gjelder Kommisjonens merutgifter pga. EØS/EFTA-statenes deltakelse i programmet. De fastsettes årlig i EØS-budsjettet. Ut fra 2007-budsjettet kan det anslås at Norges andel utgjør omlag 7 mill. kroner for hele perioden. Utgiftene deles mellom Arbeids- og inkluderingsdepartementet og Barne- og likestillingsdepartementet, som vil dekke 12 % av de totale kostnadene, dvs. den andel som gjelder likestilling mellom kjønnene og en forholdsmessig del av de administrative kostnadene.

Det er i tillegg utgifter til tre nasjonale eksperter som lånes ut til Kommisjonen, to på Arbeids- og inkluderingsdepartementets område og én på Barne- og likestillingsdepartementets område. Departementene vil innarbeide kostnadene i sine ordinære budsjetttrammer.

Størstedelen av utgiftene for deltakelse i PROGRESS er videreføring av kostnader som man har hatt i forbindelse med deltakelse i de tidligere fire delprogrammene. Utgiftene dekkes over Arbeids- og inkluderingsdepartementets budsjett, kapittel 601 post 21 og Barne- og likestillingsdepartementets budsjett, kapittel 846 post 79.

Innlemming av PROGRESS i EØS-avtalen krever verken lov- eller forskriftsendringer.

PROGRESS vil i hovedsak gjennomføre aktiviteter på områder der Norge allerede har deltatt i tidligere programmer. Deltakelsen i programmet vil være uten forpliktelser for norsk politikkkutforming. Fordeler ved deltakelse i programmet vil være kunnskapsutveksling og kunnskapsutvikling, faglig og politisk samarbeid og deltakelse i europeiske nettverk både på myndighets- og organisasjonsnivå.

Deltakelsen i tidligere programmer har gitt norske myndigheter god anledning til å delta i slike aktiviteter og skape nettverk mot europeiske institusjoner og medlemslandenes myndigheter. Myndighetene har gjennom tidligere programmer blant annet arrangert såkalte "Peer Review" møter i Norge, der det er blitt presentert gode erfaringer for andre EØS-stater om henholdsvis norsk politikk som ligger til grunn for høy yrkesdeltakelse blant kvinner og norsk politikk overfor bostedsløse.

Norske forskningsmiljøer kan gjennom innlemming av programmet i EØS-avtalen, gis adgang til å delta i anbud om å gjennomføre studier og andre aktiviteter under programmet. Erfaringene fra tidligere programmer viser at norske forskningsmiljøer og organisasjoner i varierende grad har deltatt i aktiviteter under disse programmene. Noen fagmiljøer og organisasjoner har hatt og har godt utbytte av sin deltakelse i prosjekter og nettverk.

Deltakelse i fellesskapsprogrammet vil gi nyttige impulser og innspill også på det sosiale og pensjonspolitiske området. En viktig og vesentlig del av arbeidet på pensjonsområdet gjelder samarbeidet i MISSOC (Mutual Information System on Social Protection), som er en sentral felleseuropeisk informasjonsdatabase for trygdeordninger i EØS-området og i Sveits. Norge har deltatt i MISSOC siden 2000. Deltakelsen i PROGRESS vil gi mulighet til fortsatt deltakelse. Programmet omfatter også andre områder som er sentrale i norsk politikk, og hvor det er og vil være stor aktivitet i årene som kommer. Herunder kan nevnes blant annet arbeidet med nye lover på anti-diskriminerings- og tilgjengelighetsområdet og arbeid knyttet til arbeidsmarkeds- og sosialpolitiske utfordringer slik som reform av velferdstjenester, mobilitet av arbeidskraft og tiltak for å møte aldringen av befolkningen.

Stortinget ga 23. april 2007 sitt samtykke til deltakelse i programmet, jf. St.prp. nr. 51 (2006-2007).

Sakkyndige instansers merknader

Arbeids- og inkluderingsdepartementet og Barne- og likestillingsdepartementet tilrår deltakelse i programmet.

-BARNE- OG LIKESTILLINGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter

32006 D 1719 Europaparlaments- og rådsbeslutning 1719/2006/EF av 15. november 2006 om etablering av EU-ungdomsprogrammet 2007-2013 "Aktiv Ungdom" (prot 31 BLD)

Sammendrag av innhold

Kommisjonens forslag ble lagt fram 14. juli 2004 og er en videreføring av programmet UNG i Europa som utløp 31.12.2006, samt en integrering av programmet for å fremme europeiske organ på ungdomsområdet og pilotprosjektet for ungdoms deltakelse i samfunnet. Målgruppen er ungdom i alderen 13 – 30 år, med ulike aldersgrenser for de forskjellige delprogrammer.

Programforslaget har følgende hovedmål:

- Å fremme unge menneskers aktive borgerskap generelt og deres europeiske borgerskap spesielt.
- Å utvikle solidaritet og fremme toleranse blant ungdom, spesielt med henblikk på å styrke sosial samhørighet i Europa.
- Å fostre gjensidig forståelse mellom ungdom fra forskjellige land.
- Å bidra til å fremme kvaliteten i organisering av ungdomsaktiviteter og dyktiggjøre sivile samfunnsorganisasjoner på ungdomsområdet.
- Å fremme europeisk samarbeid på ungdomsområdet.

Programmet er delt inn i 5 tiltak som utgjør virkemidlene for å nå disse målsettingene.

Tiltak 1: Ung i Europa

Tiltaket er først og fremst en videreføring av støtten til ungdomsutvekslingsprosjekter, som er det viktigste tiltaket i det nåværende programmet Ung i Europa. Dette gjelder gruppeutveksling med organisert program og samarbeid mellom ungdomsgrupper i minst 2 land. Målgruppen er 13 – 25 år. Dessuten skal tiltaket gi støtte til ungdoms egne prosjekter. Her er målgruppen 18 – 30 år med mulighet til å involvere ungdom over 15 år. Tiltaket skal også gi støtte til medvirkningsprosjekter som skal bidra til ungdoms deltakelse i de demokratiske prosessene i samfunnet.

Tiltak 2: Europeisk volontørtjeneste

Tiltaket er en videreføring av det tilsvarende tiltaket i det nåværende programmet og innebærer ungdoms frivillige innsats i prosjekter i et annet land for inntil 12 måneder. Målgrupper er aldersgruppen 18 – 30 år.

Tiltak 3: Ung i verden

Tiltaket gjelder samarbeid med EUs naboland og enkelte regioner utenfor Europa på de områdene som er dekket av tiltakene 1 og 2 ovenfor. Samarbeid med EUs naboland, spesielt Russland og Vest-Balkan, er prioriterte områder.

Tiltak 4: Støtte til utviklingen av ungdomssamarbeidet

Tiltaket omfatter blant annet støtte til frivillige (ikke-statlige) europeiske barne- og ungdomsorganisasjoner og til Det europeiske ungdomsforumet, som nå er dekket av et mindre program hvor EØS/EFTA-landene også deltar. Dessuten omfatter tiltaket opplæring og

samarbeid mellom ungdomsarbeidere og ungdomsledere i Europa, støtte til europeisk ungdomsinformasjon og til prosjekter som fremmer nyskaping og kvalitet i ungdomsarbeidet. Dessuten skal en kunne støtte partnerskap med regionale og lokale organer, støtte gjennomføringen av programmet Aktiv Ungdom og utvikle programmets verdier.

Tiltak 5: Støtte til europeisk samarbeid på ungdomsområdet

Dette tiltaket skal kunne gi støtte til ungdomsmøter og -konferanser, og til samarbeid mellom dem som har ansvaret for å utvikle ungdomspolitikken nasjonalt. Tiltaket skal også gi støtte til prosjekter som skaffer bedre kunnskap om ungdoms situasjon. Det skal dessuten fremme samarbeid med andre internasjonale organisasjoner. Samarbeidsavtalen med Europarådet på det ungdomspolitiske området er spesielt nevnt.

I tillegg til EØS/EFTA-landene vil Tyrkia og søkerlandene i Sentral- og Øst-Europa, landene i Vest-Balkan og Sveits bli invitert til å delta i programmet. Det er første gang Sveits er inkludert i ungdomsprogrammene.

Merknader

Norge deltar gjennom EØS-avtalen i det nåværende programmet som omfatter de aller fleste av tiltakene i det nye ungdomsprogrammet. Det vil være i tråd med norsk barne- og ungdomspolitikk å fremme forslag om deltakelse i det nye programmet.

EFTA utarbeidet synspunkter på programforslaget våren 2005. Synspunktene ble oversendt Kommisjonen og Europaparlamentet. Synspunktene ble også formidlet til medlemslandene ved bilaterale kontakter og gjennom norsk deltakelse på EU-formannskapenes møter for fagdepartementer som har ansvar for ungdomspolitiske spørsmål i medlemslandene.

Den økonomiske budsjetttrammen for programmet er på 885 mill. euro for hele 7-års perioden. Det tilsvarer omtrent 7 525 mill. kroner (kurs ca 8,5). Innenfor 7-års perioden vil de årlige bevilgningene variere noe, avhengig av Europaparlamentets årlige budsjettvedtak. EØS/EFTA-statenes andel, som er en integrert del av budsjettet, fastsettes i henhold til EØS-avtalen årlig og er den samme for alle programmene EØS/EFTA-statene deltar i. Andelen varierer fra år til år og er for 2007 på 2,28% av EU-budsjettet. Norges bidrag vil, ut fra Europakommisjonens årlige tilsagnsfullmakt, variere fra 22 mill. kroner i 2007 til 25,7 mill. kroner i 2013. For 2007 er kostnaden innarbeidet i budsjettforslaget og dekkes over Kap. 857, post 79 i Barne- og likestillingsdepartementets budsjett.

Europakommisjonen skal etablere en komité med representanter for programstatene. Programkomiteen har beslutningsmyndighet på enkelte områder og gir råd til Europakommisjonen. Norge vil delta i programkomiteen på lik linje med medlemsstatene, unntatt når det gjelder formelle avstemninger.

Den største delen av programmet er desentralisert og denne delen av tilskuddene fordeles av et nasjonalt kontor, som de nasjonale myndigheter er forpliktet til å etablere. Norges nasjonale kontor for programmet UNG i Europa har vært en del av Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet. Barne- og likestillingsdepartementet vil videreføre denne ordningen for programmet "Aktiv Ungdom". Dette framgår av forslaget til statsbudsjett for 2007. Europakommisjonen bidrar økonomisk til driften av det nasjonale kontoret. Den nasjonale delen av kostnadene er statsbudsjettets Kap. 859.

Erfaringene fra deltakingen i de tidligere EU-programmene på ungdomsområdet er gode. Ungdom og ungdomsgrupper fra Norge har hatt stor nytte av å delta i det europeiske samarbeidet som programmene har lagt opp til. Programmene har nådd ungdom som tidligere ikke har hatt like gode muligheter til å delta i det europeiske ungdomssamarbeidet som medlemmer av de tradisjonelle barne- og ungdomsorganisasjonene.

Gjennom deltakelse i programmene er det bygd opp et godt nettverk av kontakter over hele landet, som gir informasjon og veiledning til potensielle søkere. Det er en god geografisk spredning blant de ungdomsgruppene som har fått støtte fra programmet til å gjennomføre utveksling og ulikeprosjekter for aldersgruppen 15 – 25 år. Det er totalt sett en jevn kjønnsfordeling, men det er en stor overvekt av kvinnelige deltakere innen volontørtjenesten. Hoveddelen av programbudsjettet er desentralisert og midlene fordeles mellom programlandene.

Stortinget ga 26. april sitt samtykke til deltakelse i programmet, jf. St.prp. nr. 38 (2006-2007).

Sakkyndige instanser merknader

Forslaget har vært drøftet på Barne- og familiedepartementets kontaktkonferanse med de frivillige barne- og ungdomsorganisasjonene høsten 2004 og er oversendt Landsrådet for Norges barne- og ungdomsorganisasjoner (LNU). Tilbakemeldingen innebærer en generell anbefaling om at Norge bør delta i programmet.

32006 D 1926 Europaparlaments- og rådsavgjørd nr. 1926/2006/EF av 18. desember 2006 om skiping av eit fellesskapshandlingsprogram på området forbrukerpolitikk (2007-2013) (prot 31 BLD)

Sammendrag av innhold

Programmet innebærer en videreføring av det andre rammeprogrammet (2003-2006) for aktiviteter på forbrukerområdet. Det første forbrukerprogrammet løp fra 1999-2003 og ble blant annet innført for å gi en klarere hjemmel for at fellesskapet skal kunne finansiere aktiviteter på forbrukersektoren. EØS/EFTA-landene har deltatt i programmet f.o.m. år 2000.

Følgende hovedmål er presisert for det nye programmet: Å sikre et høyt nivå for forbrukerbeskyttelse, særlig gjennom bedret kunnskapsgrunnlag, og bedret konsultasjon med og representasjon fra forbrukerinteresser. I tillegg skal det sikres effektiv anvendelse av regelverkene for forbrukerbeskyttelse, spesielt gjennom samarbeid om håndheving, informasjon, utdanning og tvisteløsning.

Midlene under programmet skal brukes til å finansiere aktiviteter på følgende områder:

- Innhenting, utveksling og analyse av kunnskap for å få et bedre grunnlag for tiltak
- Vitenskapelig rådgivning og risikoevaluering
- Bruk av juridisk og teknisk ekspertise, og seminarer, konferanser etc. i forbindelse med regelverkstiltak
- Økonomisk støtte til europeiske forbrukerorganisasjoner og organisasjoner som ivaretar forbrukerinteressene i standardiseringsarbeidet
- Opplæring av europeiske, nasjonale og regionale forbrukerorganisasjoner
- Samarbeid mellom nasjonale håndhevingsmyndigheter for regelverk om forbrukernes sikkerhet og økonomiske interesser
- Vurdering av nasjonal gjennomføring av viktige forbrukerregelverk
- Informasjon, rådgivning og tvisteløsning
- Forbrukerutdanning

Med bakgrunn i erfaringene fra det tidligere programmet er det gjort en rekke endringer og nye forutsetninger i det nye programmet:

Det vil ikke lenger bli gitt støtte til såkalte "specific projects" (forskning/utredning/kunnskapsframskaffing). Enkelt personer og institusjoner har tidligere kunnet søke om prosjektmidler, men ordningen er funnet å gi lite utbytte i forhold til innsatsen. Programmet viderefører ellers i store trekk de eksisterende aktiviteter og innsatsområder. Satsing på opplæring av NGO'er, særlig i de nye medlemslandene, vil bli videreført. Det blir fortsatt brukt betydelige ressurser på nettverket for europeiske forbrukerkontorer (ECC-Net).

I det nye programmet skal mye av det administrative og operative arbeidet settes ut til en egen avdeling i EUs byrå for helse, som skal være under styring fra Kommisjonen. Tilskudd til samarbeidsaktiviteter mellom Kommisjonen og medlemsstatene skal som hovedregel ikke overstige 50%. Det åpnes for finansiering med opptil 70% for prosjekter med "eksepsjonell nytteverdi". Unntak omfatter støtte til organisasjoner som ivaretar forbrukerinteressene i standardiseringsarbeidet (95%), og et nytt tiltak for å utvikle en europeisk mastergrad i forbrukerfag (80%).

Det skal fortsatt utarbeides årlige arbeidsprogrammer. Disse inneholder særlig prioriteringer av tiltaksformål, fordelingen av årets budsjett på ulike typer tiltak, tidsplan for utlysning av midler, forslag til fellestiltak mellom Kommisjonen og medlemsstatene, kriterier for å søke midler, og ramme for den årlige tildelingen av midler. Den rådgivende komiteen som er knyttet til programmet skal behandle og uttale seg om arbeidsprogrammet og de forskjellige forslagene som ligger i dette.

Merknader

Deltakelsen i rammeprogrammet har gitt en forbedret mulighet for norsk deltakelse og innflytelse på et område der Norge har et aktivt engasjement og sterke interesser, og det anses ønskelig med fortsatt deltakelse.

Gjennom arbeidet i den rådgivende komiteen har en fra norsk side deltatt i diskusjoner og vedtak om årlige prioriterte oppgaver, kriterier for tildeling av midler og fordeling på ulike prosjekter. Videre har en deltatt i diskusjonene om utformingen av det reviderte programmet og gitt uttalelse om dette til Kommisjonen. Norske organisasjoner har hatt anledning til å søke prosjektmidler i tidligere år og Statens institutt for forbruksforskning har fått innvilget tre søknader. Under programmet har Barne- og likestillingsdepartementet en nasjonal ekspert i DG Sanco som arbeider med regelverktutvikling, noe som har vært svært nyttig for departementets EØS-arbeid. Norge deltar aktivt i det europeiske nettverket for europeiske forbrukerkontorer (ECC-Net) under programmet. Kontorene driver rådgivning og assistanse til forbrukere i alle typer spørsmål som gjelder kjøp over landegrensene i EØS-området. En sentral oppgave i nettverket er bistand til utenomrettslige løsning av forbrukertvister over landegrensene. Kontaktpunktene i hvert land sørger for at forbrukere får bistand til å fremme klager, og for at de når fram til rette organ hvis slikt finnes. Kontoret "ForbrukerEuropa", som er tilknyttet Forbrukerrådet, er kontaktpunkt i Norge og bistår norske forbrukere som har handlet i/fra andre EØS-land, og forbrukere i andre EØS-land som har handlet i/fra Norge. Kontorene finansieres med inntil 50% fra Kommisjonen. Kontorene har nært samarbeid med hverandre og et nettverk for å diskutere spørsmål av felles interesse.

Rammen på det nye (tredje) programmet er 156,8 mill. €, tilsvarende drøyt 22 mill. € pr. år fordelt på 7 år. Det nye programmet vil innebære en viss reduksjon i aktivitetsnivået i forhold til tidligere. Bakgrunnen er utgiftsøkninger knyttet til blant annet til etablering av en avdeling for forbrukerspørsmål i EUs byrå for helse.

Den norske deltakelsen i rammeprogrammet medfører ikke behov for lov- eller forskriftsendringer, men har budsjettmessige konsekvenser. Da Norge gikk inn i rammeprogrammet i år 2000 fikk Barne- og likestillingsdepartementet en utvidelse av budsjettrammen til dette formålet på 4 mill. kroner. Utgiftene har imidlertid økt til et høyere nivå, blant annet som følge av opprettelse av stilling som nasjonal EFTA-ekspert under programmet, en jevn økning av administrative utgifter under programmet, og økonomisk bidrag til det norske kontaktpunktet for tvisteløsningssystemet. Det siste dekkes over Forbrukerrådes budsjett. De totale årlige utgiftene for Norge under det nye programmet anslås å ville ligge på et nivå rundt 4,5 mill. kroner gjennom hele programperioden. Utgiftene vil bli dekket innenfor rammene av Barne- og likestillingsdepartementets budsjett.

Stortingsproposisjon om samtykke til deltakelse i programmet vil etter planen bli fremmet i løpet av mai.

Sakkyndige instansers merknader

Barne- og likestillingsdepartementet tilrår deltakelse i programmet.

-BARNE- OG LIKESTILLINGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XX Miljø

Kapittel I Allment

32007 D 0064 Kommisjonsvedtak 2007/64/EF av 15. desember 2006 om fastsetjing av reviderte miljøkriterium og dei tilhøyrande krava til vurdering og kontroll med omsyn til tildeling av fellesskapsmiljømerket til dyrkingsmedium (vedl XX kap I BLD)

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1980/2000 om en revidert fellesskapsordning for tildeling av miljømerke (innlemmet i EØS-avtalen, jf. EØS-komiteens beslutning nr. 139/2001 av 9. november 2001) fastlegger prosedyrene for utarbeiding av kommisjonsvedtak om miljøkriterier for produktgrupper som kan tildeles EUs miljømerke "Blomsten". Kommisjonsvedtak 2007/64/EF er en revisjon av kriteriene for miljømerking av jordforbedringsmidler og vekstmedier som ble vedtatt i 2001.

Produkter som kan vurderes ved tildeling av miljømerket, må være basert på prosessering eller gjenbruk av organisk avfallsmateriale. Det kan også inngå slam fra renseanlegg, men slam fra kloakkrensing er unntatt. All bruk av torv i jordforbedringsmidler og vekstmedier er utelukket for bruk i de miljømerkede produktene.

Kriteriene til tungmetallinnhold og bakterieinnhold er noe skjerpet i forhold til tidligere kriterier.

Merknader

EUs miljømerkeordning "Blomsten" er frivillig, i likhet med den nordiske miljømerkeordningen "Svanen".

Sakkyndige instansers merknader

Barne- og likestillingsdepartementet har, i samråd med Stiftelsen Miljømerking, vurdert rettsakten som relevant og akseptabel for innlemmelse i EØS-avtalen.

-FINANSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg IX Finansielle tjenester

32006 D 0891 Kommisjonsvedtak 2006/891/EF av 4. desember 2006 om anvendelsen av internasjonale regnskapsstandarder for tredjestatsutstedere av verdipapirer (vedlegg IX FIN)

Sammendrag av innhold

Med hjemmel i direktiv 2004/109/EF om harmonisering av rapporteringskravene som gjelder informasjon om utstedere av verdipapirer notert på et regulert marked (rapporteringsdirektivet) artikkel 23 (4) annet avsnitt, fastsatte Kommisjonen 4. desember 2006 vedtak om utstedere av verdipapirer fra tredjeland sin bruk av informasjon utarbeidet etter internasjonalt aksepterte regnskapsstandarder.

Etter rapporteringsdirektivet artikkel 4(3) skal en utsteder med plikt til å utarbeide konsernregnskap, utarbeide konsernregnskapet i samsvar med de internasjonale regnskapsstandardene IFRS, slik disse er vedtatt i medhold av forordning (EF) nr. 1606/2002 (IFRS-forordningen). Tilsvarende gjelder etter artikkel 5(3) for konsernets halvårsregnskap.

Rapporteringsdirektivet artikkel 23 gir bestemmelser om hvordan utstedere hjemmehørende utenfor EØS, som har omsettelige verdipapirer notert på regulert marked innen EØS, skal oppfylle krav til finansiell rapportering. Kompetent myndighet i medlemsstatene kan, ved unntak fra kravene til finansiell rapportering i direktivet artikkel 4(3) og 5(3), godta at en utsteder fra et tredjeland rapporterer i henhold til regnskapsreglene i hjemlandet. En forutsetning er at den kompetente myndigheten finner at disse regnskapsreglene er likeverdige med kravene i IFRS (ekvivalensvurdering).

For å sikre ensartet anvendelse, fastsetter kommisjonsvedtaket nærmere vilkår for at regnskaper utarbeidet av utstedere fra tredjeland på grunnlag av regnskapsreglene i hjemlandet på denne måten kan godtas som grunnlag for notering på et regulert marked innen EØS. Regnskaper som er utarbeidet i samsvar med IFRS kan godtas. Det samme gjelder dersom regnskapet er avlagt i samsvar med regnskapsreglene (Generally Accepted Accounting Principles - GAAP) i Canada, Japan eller USA. Dersom ingen av disse vilkårene er oppfylt, kan regnskapet likevel godtas dersom utstederen kan dokumentere at myndigheten ansvarlig for regnskapsstandarder i hjemstaten offentlig har forpliktet seg til å bringe regnskapsstandardene i tilnærmet samsvar med IFRS og har fastsatt en arbeidsplan for hvordan dette skal skje innen utløpet av 2008.

Bakgrunnen for vedtaket og tidsfristene er den internasjonale utviklingen der en rekke land går over til, eller har besluttet å gå over til, å benytte IFRS. Viktige land som USA, Canada og Japan har uttrykkelig erklært at de vil redusere forskjellene mellom egne regler og IFRS. Kommisjonen skal innen utløpet av 2008 gi en vurdering av graden av denne tilnærmingen til IFRS.

Merknader

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/109 om harmonisering av kravene til åpenhet om opplysninger om utstedere ble innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komiteens beslutning nr. 120/2005 av 30. september 2005. Stortinget ga sitt samtykke til godkjenning av beslutningen 14. mars 2006 (jf. St.prp. nr. 37 (2005-2006)). Kommisjonsvedtak 2006/891/EF vil bli gjennomført ved forskrift med hjemmel i verdipapirhandelloven, jf. Ot.prp. nr. 34 (2006-2007).

Kommisjonsvedtaket vil forenkle vurderingen i Kredittilsynet av om vilkårene etter rapporteringsdirektivet artikkel 23 for unntak fra de alminnelige kravene til finansiell rapportering er oppfylt (ekvivalensvurdering). Kommisjonsvedtaket har ikke konsekvenser for norske utstedere eller utstedere fra andre EØS-land. Kommisjonsvedtaket gir, etter Finansdepartementets vurdering, grunnlag for en forsvarlig praksis for unntak fra krav til finansiell rapportering for utstedere fra tredjeland notert på regulert marked i Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Finansdepartementet og Kredittilsynet finner rettsakten relevant og akseptabel.

32006 R 1787 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1787/2006 av 10. august 2006 om endring av kommisjonsforordning (EF) nr. 809/2004 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/71/EF med hensyn til opplysninger i prospekter og deres format, innlemming av opplysninger ved henvisning og offentliggjøring av slike prospekter samt annonsering (vedlegg IX FIN)

Sammendrag av innhold

Forordningen omhandler endringer i kommisjonsforordning (EF) nr. 809/2004, som omhandler opplysninger i prospektet og deres format, innlemming av opplysninger ved henvisning og offentliggjøring av slike prospekter samt annonsering. Kommisjonsforordningen gir utfyllende bestemmelser til europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/71/EF (prospektdirektivet), som fastsetter regler om prospekt ved offentlige tilbud og opptak til notering av verdipapirer. Direktivet er implementert i norsk rett ved bestemmelsene i verdipapirhandelloven kapittel 5 med tilhørende forskrifter, mens kommisjonsforordningen er gjennomført ved forskrift 9. desember 2005 nr. 1422 § 1.

Endringene gjøres i kommisjonsforordningen artikkel 35(5), som omhandler plikten for utstedere registrert i tredjestater til å fremlegge historisk finansiell informasjon. Etter artikkel 35(5) slik den lyder i dag, må utstedere fra tredjestater som ikke utarbeider finansiell informasjon i samsvar med IFRS, fra 1. januar 2007 presentere finansiell informasjon i samsvar med regnskapsstandarder som anses ekvivalente med IFRS, eller i form av omarbeidede regnskaper. Frem til 1. januar 2007 gjaldt særskilte overgangsordninger som fritok utstederne for denne plikten.

Hvilke regnskapsstandarder som anses ekvivalente med IFRS er ennå ikke fastsatt. På bakgrunn av pågående prosesser med sikte på å redusere ulikheten mellom American GAAP, Japanese GAAP og Accounting Standards i Canada, bestemmer forordningen at foretak hvis regnskap er utarbeidet i overensstemmelse med disse regnskapsstandardene, også i prospekt innlevert etter 1. januar 2007 (frem til 1. januar 2009), skal kunne benytte historisk finansiell informasjon basert på disse regnskapsstandardene.

Fra 1. januar 2009 skal utstedere fra tredjestater presentere den historisk finansielle informasjonen i prospekt i samsvar med regnskapsstandarder som er ekvivalente med IFRS.

Det fremgår av forordningen at det tas sikte på at prosessen med å beslutte hvilke regnskapsstandarder som er ekvivalente med IFRS skal være avsluttet før 1. januar 2009.

Merknader

EØS-regler som svarer til forordning (EF) nr. 809/2004 er gjennomført i norsk rett ved inkorporasjonsbestemmelse i forskrift 9 desember 2005 nr. 1422 gitt med hjemmel i verdipapirhandelloven § 5-13 første og annet ledd. Forskriften § 1 gjør kommisjonsforordningen til norsk forskrift. Forordning (EF) nr. 1787/2006 må gjennomføres i norsk rett ved endring i inkorporasjonsbestemmelsen.

Sakkyndige instansers merknader

Finansdepartementet og Kredittilsynet finner rettsakten relevant og akseptabel.

-FINANSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XXI Statistikk

32006 R 1833 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1833/2006 av 13. desember 2006 om standarden for landkoder for statistikk over handelen mellom Fellesskapet og tredjestater og handelen mellom medlemsstatene (vedlegg XXI FIN)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordningen er knyttet til rådsforordning (EF) nr. 1172/95 om statistikk over Fellesskapets og medlemslandenes varehandel med tredjestater som er tatt inn i vedlegg XXI til EØS-avtalen. Forordningen definerer statistiske land- og områdefortegnelser i samsvar med gjeldende ISO-alfa-2-standard, i det omfang standarden er i samsvar med fellesskapslovgivningen og Fellesskapets statistikkbehov. Standarden for land- og områdekoder er sentral i fellesskapsstatistikken over handelen mellom Fellesskapet og tredjestater og handelen mellom medlemsstatene.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Forordningen har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser, og krever ikke lov- eller forskriftsendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den relevant og akseptabel.

32006 R 1893 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1893/2006 av 20. desember 2006 om etablering av den statistiske klassifiseringen av økonomiske aktiviteter NACE revisjon 2 og tilpasning av rådsforordning (EØF) nr. 3037/90 og visse forordninger på bestemte statistikkområder (vedlegg XXI FIN)

Sammendrag av innhold

Formålet med forordningen er å revidere den statistiske standard for klassifisering av økonomiske aktiviteter (NACE Rev. 1). Forordningen tar høyde for den økonomiske utviklingen i de seneste 15 årene og den gjennomgripende revisjon av blant annet andre internasjonale næringsstandarder som pågår parallelt.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Det er ikke behov for lov- eller forskriftsendringer for å innføre den nye standarden i Norge.

Statistisk sentralbyrå er ansvarlig for de nasjonale tilpasninger som må gjøres i vår nasjonale næringsstandard - Standard for næringsgruppering (SN2007). Dette arbeidet pågår i kontakt med berørte departementer og andre offentlige og private interessenter.

De administrative og økonomiske konsekvensene er særlig knyttet til omkodning av alle enhetene i Enhetsregisteret og til tilpasninger i bruken av opplysninger om næringskode. Omkodingsarbeidet blir meget omfattende. For ca halvparten av alle enheter må det benyttes informasjon utover dagens næringskode. Arbeid pågår for å utnytte tilgjengelig informasjon fra ulike kilder mest mulig effektivt. Separat innhenting av tilleggsinformasjon direkte fra en del enheter blir likevel nødvendig. I en viss periode (2008 og 2009) vil også dobbelkodning av enheter med gammel og ny kode være nødvendig. Konsekvensene vil også bli store for bruken av kodene. Det gjelder særlig for all næringsfordelt statistikk laget av Statistisk sentralbyrå. Det vises også til administrative kontrollrutiner og lignende og til støtteordninger eller avgiftsfritak basert på næringsstandarden.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner det relevant og akseptabelt.

32006 R 1921 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1921/2006 om levering av statistiske data om ilandføring av fiskeprodukter i medlemslandene og oppheving av rådsforordning (EØF) nr. 1382/91 (vedlegg XXI FIN)

Sammendrag av innhold

Formålet med forordningen er å sikre at medlemslandene oversender harmoniserte data om mengden og verdien av landinger av fiskevarer i deres områder. Dataene skal brukes til analyser av markedet for fiskevarer og til mer generelle økonomiske analyser av situasjonen i fiskeriene.

Forordningen skiller seg fra den nåværende lovgivning på tre hovedområder. For det første skal en oversende data en gang i året i stedet for en gang i måneden. De månedlige data som har blitt oversendt inntil seks måneder etter referansemåneden, har vist seg å ha begrenset nytte i forbindelse med den daglige forvaltningen av markedet, mens årlige data kan anvendes til analyser av markedet på mellomlang og lang sikt. En overgang til en årlig oversendelse vil også begrense arbeidsbyrden for de nasjonale myndigheter som skal foreta oversendelsen. For det andre skal dataene fordeles på fartøyets flagg (nasjonalitet), mens den nåværende lovgivning krever at dataene grupperes etter kategoriene EU-fartøy, EFTA-fartøy og tredjelandsfartøy. Denne endringen vil kunne gi mulighet for mer detaljerte analyser av markedet uten å øke arbeidsbyrden for de nasjonale myndigheter i noe vesentlig grad. Til sist åpner forordningen for økt fleksibilitet i forbindelse med bruk av stikkprøver for å estimere de totale landinger.

Merknader

Fiskeridirektoratet og Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Det vil ikke være behov for lov- eller forskriftsendringer.

Forordningen vil innebære minimale administrative og økonomiske konsekvenser. Alt nødvendig datamateriale er allerede tilgjengelig Etter en mindre omlegging av dagens tekniske løsninger for å innfri de endrede kriterier i dataoversendelsen, ventes det at endringene totalt sett medfører en redusert arbeidsbelastning som følge av overgang til årlige sendinger.

Overgang til fordeling på enkeltnasjoner i stedet for de nåværende gruppene vil kunne øke informasjonsverdien av dataene. En er også enig i vurderingen av at månedlig oversendelse gav liten tilleggsverdi for dette datamaterialet. I tillegg har en fått gjennomslag for økt detaljgrad i forbindelse med beskrivelsen av fiskeproduktene som inngår i dataene, noe som gjør at det nå er bedre egnet til å få frem produkter som er relevante for Norge. Slik situasjonen er nå, vil Norge ikke ha behov for å benytte seg av åpningen for estimering av landingene. Norge vil ha tilgjengelig faktiske opplysninger om alle landinger foretatt i våre områder.

Sakkyndige instansers merknader

Forordningen har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå og Fiskeridirektoratet, som finner den relevant og akseptabel.

-FORNYINGS- OG ADMINISTRASJONSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XV Statsstøtte

32006 L 0111 Kommissjonsdirektiv 2006/111/EF av 16. november 2006 om endring av direktiv 80/723/EØF om innsyn i medlemsstatenes økonomiske forbindelser med offentlige foretak samt om økonomisk innsyn i visse foretak (konsolidert utgave) (vedlegg XV FAD)

Sammendrag av innhold

Direktivet er en konsolidering av innsynsdirektivet (kommissjonsdirektiv 80/723/EØF) med endringsdirektiver, senest kommissjonsdirektiv 2005/81/EF. Formålet med konsolideringen er å samle alle reglene som følger av tidligere endringsdirektiver i ett dokument, av hensyn til klarhet og rasjonalitet, se direktivets fortale punkt (1).

Merknader

Direktivet innebærer ikke materielle endringer i ovennevnte rettsakt. I forskrift til regnskapsloven (FIN) må muligens henvisninger til direktivteksten oppdateres, pga. visse endringer i direktivets artikkelnummerering mv. Finansdepartementet er varslet om mulig behov for oppdatering av henvisninger e.l. i gjeldende forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for offentlig støtte og funnet relevant og akseptabel.

-FORNYINGS- OG ADMINISTRASJONSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XI Telekommunikasjonstjenester

32006 D 0215 Kommissjonsbeslutning 2006/215/EF av 15. mars 2006 om opprettelse av en rådgivende høynivågruppe for gjennomføring og utvikling av i2010-strategien (vedl XI FAD)

Sammendrag av innhold

i2010 er EUs strategiske plan for informasjonssamfunnet for de kommende årene. Europas IKT-politiske utfordringer knytter seg bl.a. til å tilpasse regelverk til konvergens, framvekst av nye tjenester og det at tjenester, næringer og innbyggere blir stadig mer grensekryssende. i2010 utgjør en overordnet plan for all IKT-politikk i EU, uansett hvilket ansvarlig direktorat og område det gjelder. Under denne paraplyen finnes en lang rekke delpolitikkområder og strategier for enkeltområder slik som eGovernment, eHelse, næringsvekst, kreativ sektor, kultur- og mediepolitikk og forbruker- og personvern.

Formålet med kommisjonsbeslutningen er å etablere en høynivågruppe fra medlemslandenes myndigheter som skal diskutere strategiske IKT-politiske utfordringer i tilknytning til i2010-initiativet. Fornyings- og administrasjonsdepartementet deltar i denne gruppen fra norsk side.

Merknader

Norge deltar aktivt i oppfølgingen av i2010-initiativet. Norge deltok også i tilsvarende høynivågrupper under forgjengeren eEurope i perioden 2000-2005.

Deltakelse i høynivågruppen innebærer ikke direkte kostnader for Norge. Arbeidet i gruppen vil finansieres av EUs rammeprogram for konkurransevne og innovasjon som Norge vil delta i fra 2007.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert i Spesialutvalget for kommunikasjoner, der Samferdselsdepartementet, Fornyings- og administrasjonsdepartementet, Kultur- og kirkedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Justisdepartementet, og Nærings- og handelsdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

32006 L 0125 Kommisjonsdirektiv 2006/125/EF av 5. desember 2006 om bearbejdede kornbaserte næringsmidler og barnemat for spedbarn og småbarn (konsolidert versjon) (vedlegg II kap XII HOD)

Sammendrag av innhold

Fordi det har vært gjort flere endringer i direktivene om kornbasert barnemat og annen barnemat til spedbarn og småbarn siden det opprinnelige direktivet ble vedtatt i 1996 har Kommisjonen laget en konsolidert versjon hvor alle endringer som er foretatt siden 1996 er inkludert. Det er ikke foretatt noen faglige endringer i direktivet, men rekkefølgen i noen av vedleggene er endret fra gjeldende direktiv, i tillegg til at noe av innholdet er flyttet mellom vedleggene.

Merknader

Tidligere var krav til rester av plantevernmidler i barnemat inkludert i forskrift 21. des. 1993 nr. 1388 om rester av plantevernmidler mv i næringsmidler. Direktivet som disse bestemmelsene bygger på er nå revidert og vedtatt som en forordning i EU. Forordningen inneholder ikke krav til rester av plantevernmidler i barnemat. Bestemmelser om rester av plantevernmidler i barnemat må derfor nå inkluderes i andre forskrifter. Det anses som naturlig at disse bestemmelsene inkluderes i forskrift om bearbejdet kornbasert barnemat og annen barnemat til spedbarn og småbarn slik det er gjort i EU. Dette krever følgelig en endring i forskrift 18. okt. 2002 nr. 1185 om bearbejdet kornbasert barnemat og annen barnemat til spedbarn og småbarn.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

32006 L 0128 Kommisjonsdirektiv 2006/128/EF av 8. desember 2006 om endring og retting av direktiv 95/31/EF om fastsetjing av spesifikke reinleikskriterium for søtstoff som kan nyttast i næringsmiddel (vedlegg II kap XII HOD)

Sammendrag av innhold

Dette er femte endring av direktiv 95/31/EF. Direktiv 95/31/EF gir kriterier for renhet og identitet for søtstoffer. Dette sikrer at stoffet som omsettes på markedet er det samme som er vurdert av Den europeiske myndighet næringsmiddeltrygghet (EFSA).

Direktiv 2006/128/EF gir kriterier for renhet og identitet for det nye tilsetningsstoffet erytritol (E968). Dette er nødvendig for at tilsetningsstoffet som omsettes og brukes i EØS er i samsvar med vurderingen som er gjort av EFSA, samt generelle kriterier for bruk av tilsetningsstoffer.

Direktiv 2006/128/EF gir også noen endringer for stoffer som allerede er godkjent og tildelt kriterier for renhet og identitet. Teknisk utvikling gjør at maltitol kan produseres ved hjelp av en ny metode, denne er vurdert av EFSA som akseptabel og kriteriene for renhet og identitet må derfor endres for å gjenspeile dette.

Det har vært flere endringer av direktiv 95/31/EF, det er derfor ønskelig å lage en konsolidert versjon. Det betyr at eventuelle tidligere mindre feil bør korrigeres i forkant. Tidligere direktiver har inneholdt en del mindre feil, spesielt i forskjellige språkversjoner. Dette direktivet korrigerer også mindre feil for følgende stoffer: sakkarin og sakkarinater (E954), sukralose (E955), salt av acesulfam-aspartam (E964), maltitol (965i) og laktitol (E966)

Joint Expert Committee for Food Additives and Contaminants of the FAO/WHO (JECFA) har lignende kriterier for renhet og identitet for tilsetningsstoffer. Det er ønskelig å at kriterier for renhet og identitet er felles for å tilrettelegge internasjonal handel. JECFA har endret grenseverdier for forurensning av tungmetaller i tilsetningsstoffer som EU vurderer for mer hensiktsmessige enn de opprinnelige. Grenseverdiene for tungmetaller oppdateres derfor for stoffene.

Merknader

Rettsakten vil kreve endring i Forskrift 1. januar 1993 nr. 1378 om tilsetningsstoffer til næringsmidler.

Direktivet 2006/128/EF gir kun mindre endringer for noen tilsetningsstoffer. Norge har ingen produksjon av disse stoffene, og det antas derfor ikke at endringen vil gi økonomiske og administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Kommisjonen ba i forkant av fastsettelsen av direktiv 2006/128/EF om innspill for å korrigere eventuelle feil, slik at en konsolidert versjon kan lages i neste steg. Mattilsynet har bedt et utvalg av interessenter om tilbakemelding, men har ikke mottatt noen. Det har ikke vært gjennomført høring av selve direktiv 2006/128/EF da det ikke har foreligget noe utkast til direktiv i forkant av vedtakelsen i EU. Utkast til endringsforslag gikk direkte til EUs faste komité for næringsmidler for vedtak.

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

3006 L 0129 Kommissjonsdirektiv 2006/129/EF av 8. desember 2006 om endring og retting av direktiv 96/77/EF om fastsettelse av spesifikke renhetskriterier for andre tilsetningsstoffer i næringsmidler enn fargestoffer og søtstoffer (vedlegg II kap XII HOD)

Sammendrag av innhold

Dette er syvende endring av direktiv 96/77/EF som fastsetter kriterier for renhet og identitet for andre tilsetningsstoffer enn fargestoffer og søtstoffer (renhetskriterier). Renhetskriterier sikrer at tilsetningsstoffene som omsettes i EØS er de samme som er vurdert av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA).

Direktiv 2006/129/EF fastsetter følgende endringer:

- oppheving av renhetskriterier
- renhetskriterier for nye tilsetningsstoffer
- endringer av allerede gitte renhetskriterier for tilsetningsstoffer

Oppheving

Renhetskriteriene for propyl p-benzoat E216 og natrium propyl p-hydroksybenzoat E217 oppheves da stoffene ikke lenger er godkjent for bruk i næringsmidler. Renhetskriterier gis for godkjente stoffer, og når stoffene ikke lenger er godkjent er det en naturlig følge at også renhetskriteriene oppheves.

Nye tilsetningsstoffer

For å sikre at nye tilsetningsstoffer er i samsvar med EFSA's vurdering og de generelle kriterier for bruk av tilsetningsstoffer må nye stoffer gis renhetskriterier. Følgende nye tilsetningsstoffer er godkjent i direktiv 2006/52/EF og gis derfor renhetskriterier ved direktiv 2006/129/EF:

- tertært butylhydroksykinon (TBHQ) E319
- soyabønnehemicellulose E426
- etylcellulose E462
- 4-hexylresorcinol E586
- pullulan E1204
- stivelsesammonium oktenyl suksinat E1452.

Endringer i renhetskriterier

Dagens renhetskriterier for sitronsyreestere av mono- og diglyserider av fettsyrer E472c dekker kun produkter med sur pH. Vitenskapelig vurdering av stoffet omfatter også delvis eller helt nøytraliserte produkter. Renhetskriteriene oppdateres derfor for å gjenspeile den vitenskapelige vurderingen.

Aluminiumsilikat E559 produseres av kaolinleire som kan inneholde dioksiner. Det er derfor ønskelig å sikre at kaolinleire som benyttes til å produsere aluminiumsilikat skal inneholde minst mulig dioksinforurensning. Renhetskriteriene for tilsetningsstoffet endres slik at en ordlyd som skal sikre kvaliteten på råvaren tas inn.

Det har vært flere endringer av direktiv 96/77/EF, og det er ønskelig å lage en konsolidert versjon. Det betyr at eventuelle feil bør korrigeres i forkant. Tidligere direktiver har inneholdt en del mindre feil, spesielt i forskjellige språkversjoner. Dette endringsdirektivet korrigerer mindre feil for stoffene alfa-tokoferol E307, erytorbinsyre E315.

Joint Expert Committee for Food Additives and Contaminants of the FAO/WHO gir også kriterier for renhet og identitet. Det er ønskelig at kriterier for renhet og identitet er felles for å tilrettelegge internasjonal handel. JECFA har endret grenseverdier for forurensning av tungmetaller i tilsetningsstoffer og EU vurderer disse som mer hensiktsmessige enn de opprinnelige. Grenseverdiene for tungmetaller oppdateres derfor for stoffene.

Merknader

Rettsakten vil kreve endring i forskrift 1. januar 1993 nr. 1378 om tilsetningsstoffer til næringsmidler.

Direktiv 2006/129/EF gir kun mindre endringer. Norge har ingen produksjon av disse stoffene og endringene antas ikke å økonomiske og administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Kommisjonen ba i forkant av fastsettelsen av direktiv 129/2006/EF om innspill for å korrigere eventuelle feil, slik at en konsolidert versjon kan lages i neste steg. Mattilsynet har bedt et utvalg interessenter om tilbakemelding på hvorvidt de kjenner til eventuelle andre feil, men har ikke mottatt tilbakemelding. Det har ikke vært gjennomført høring av selve direktiv 2006/129/EF da rettsakten ikke har foreligget som utkast for arbeidsgruppen for tilsetningsstoffer i forkant av vedtakelse i EU.

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

-JUSTIS- OG POLITIDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter

32007 D 0162 Rådsvedtak 2007/162/EF av 5. mars 2007 om fastsettning av ei finansieringsordning for sivil krisehåndtering (prot 31 JD)

Sammendrag av innhold

Instrumentet er en videreføring og utvidelse av et tidligere program, og får virkning fra 1/1 – 2007 til 31/12 - 2013. Det tidligere programmet, EUs handlingsprogram for sivil beredskap, omfattet opprinnelig naturkatastrofer og "teknologiske" kriser, primært i EUs medlemsstater. Etter hvert er så vel type kriser som geografisk omfang utvidet, slik at beredskapsordningen nå også benyttes overfor tredjeland, samt ved kriser av humanitær karakter. Det nye instrumentet inneholder juridisk grunnlag og egne budsjettposter for deltakelse i slike utvidede aktiviteter. Det dreier seg i første rekke om tiltak av humanitær art.

EUs nye finansielle instrument for sivil beredskap gir retningslinjer for finansiering av innsats og krisehåndtering ved større katastrofer, med utgangspunkt i det tidligere handlingsprogrammet og Samordningsmekanismen for sivil krisehåndtering. Det nye finansielle instrumentet for sivil beredskap gir Samordningsmekanismen en økonomisk plattform og har samme varighet som EUs langtidsbudsjett. Rådet forhandler nå om et policyvedtak om hvordan Samordningsmekanismen kan bli styrket. Dette rådsvedtaket ventes tatt til høsten. Inntil den nye Samordningsmekanismen er vedtatt, videreføres den tidligere mekanismen som er beskrevet i St.prp. nr. 37 (2002-2003).

Intensjonen med det nye finansielle instrumentet er først og fremst å sikre bedre beskyttelse av mennesker, men også miljø, eiendom og kulturverdier. Instrumentet dekker hendelser som er forårsaket av natur, mennesker, terrorhandlinger, teknologiske, radiologiske, atomiske og miljømessige kriser inkludert kystforurensning nær land både innenfor og utenfor Den europeiske union. Ordningen rører ikke ved plikter under annen lovgivning i EU eller andre internasjonale avtaler. Det finansielle instrumentet for sivil beredskap åpner for samarbeid med kandidatland og andre tredjeland som har avtaler med Fellesskapet som åpner for dette.

Instrumentet åpner for at Kommisjonen kan finansiere ulike transportkapasiteter for å støtte og effektivisere de nasjonale innsatser når en katastrofe inntreffer. Medlemsstatene og EØS/EFTA-statene kan få dekket 50 % av transportkostnadene hvis man under en katastrofe etterspør hjelp til å frakte assistansen til det katastroferammede landet. Det betyr at Norge under visse betingelser kan få dekket 50 % av transportkostnadene av Kommisjonen hvis man tilbyr assistanse i Europa og i tredjeland. Instrumentet vil også finansiere ulike prosjekter, øvelser, trening, og utveksling av fagkunnskap innenfor forebygging av alle slags kriser innenfor sivil beredskap.

Instrumentet vil også forsterke preventive tiltak og forebygging for alle slags kriser som tidligere falt under Handlingsprogrammet for sivil beredskap.

Det finansielle instrumentet åpner videre for å gå ut i markedet og leie transportkapasiteter samt annet utstyr som man trenger under en krisehåndtering. Instrumentet setter en rekke vilkår for at dette kan bli utført, bl.a. at de deltakende landene mangler ressursene man leier og at myndighetene i det katastroferammede landet har akseptert hjelpen. Kommisjonen har fått tildelt myndighet til å leie transportkapasiteter hvis de deltakende landene mangler transport under en

katastrofehåndtering. Det er satt som krav at ikke mer enn 50 % av budsjettet skal kunne brukes til å utfylle eller støtte de deltakende stater med transport eller materiell som nevnt over. Finansiell støtte man får under dette instrumentet skal ikke duplisere andre programmer i EU. Det følger av rådsvedtaket at Kommisjonen skal bistås av en komité for sivil beredskap bestående av representanter fra deltakerlandene. Komiteen møtes kvartalsvis og Norge er representert ved Direktoratet for Samfunnssikkerhet og Beredskap (DSB) på vegne av Justis- og politidepartementet.

Merknader

Norge har siden 1998 deltatt i EUs handlingsprogram for sivil beredskap, jf. St.prp. nr. 45 (1999-2000). Dette programmet ble forlenget ut perioden 2006 jf. St.prp. nr. 51(2004 – 2005). Fra 2002 har Norge også deltatt i det operative verktøy, den såkalte Samordningsmekanismen for sivil beredskap, jf. St.prp. nr. 37 (2002-2003). Deltakelsen er basert på EØS-avtalen og innebærer rett til deltakelse i arbeids- og styringsgrupper under Kommisjonen, samt innmelding av norske ressurser som kan mobiliseres etter henvendelser fra Kommisjonens krisekoordineringssenter. EØS-komiteens beslutning vil innebære en forpliktelse for EØS/EFTA-statene til å delta i finansieringen av programmet.

EØS/EFTA-statenes finansielle bidrag til programdeltakelse bestemmes i henhold til EØS-avtalens artikkel 82 nr. 1 bokstav a). Bidraget reflekter den relative andel som hver stats BNP utgjør i forhold til EU-statenes samlede BNP. For 2007 utgjør EØS/EFTA-statenes bidrag 2,28 prosent av totalbudsjettet for EUs finansielle instrument for sivil beredskap. Norges andel er 94,15 prosent av EFTA-bidraget. Disse to fordelingsnøkklene justeres hvert år. Det finansielle instrumentet for sivil beredskap har et budsjett på EUR 189 800 000 for perioden 2007-2013. EØS/EFTA-statene sin del av dette vil være på ca. EUR 4 327 000. Norges gjennomsnittlige årlige bidrag fordelt på programperioden vil utgjøre ca. 5,7 millioner kroner, inkludert administrative kostnader.

Erfaringer viser at faktiske påløpte utgifter for det enkelte år i programperioden vil variere i takt med fremdriften for de prosjekter som inngår i programmet. Kontingentutbetalingene fordeler seg derfor ujevnt over årene. Prosjekter som settes i gang mot slutten av en programperiode fortsetter også etter at et angjeldende program formelt er avsluttet, i praksis i inntil tre år. Kontingentutbetalingene og noen av følgekostnadene vil derfor fordele seg på flere år enn programperioden.

Norges bidrag til programdeltakelsen har hittil blitt dekket over Justis- og politidepartementets budsjett gjennom Direktorat for samfunnssikkerhet og beredskap. Det norske bidraget foreslås fremover også å bli dekket over budsjettet til Justisdepartementet ved Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap, kap 451, post 01. Utenriksdepartementet vil dekke utgiftene til den delen av programmet som kan relateres til humanitær bistand overfor tredjeland over kap. 163, post 70. For 2007 vil det norske nettobidraget til det nye programmet utgjøre totalt EUR 373 421 eller ca. 3 mill. kroner. Deltakelsen i instrumentet krever ikke lov- eller forskriftsendringer.

EUs samarbeid innen sivil beredskap og krisehåndtering skal redusere risiko og skade på mennesker, miljø, eiendom og kulturverdier ved katastrofer, store uønskede hendelser og ulykker. På bakgrunn av erfaringer fra større hendelser som har rammet Europa og europeere de siste årene, ønsker EU å styrke dette samarbeidet. Nye økonomiske rammer, samt dagens politiske oppmerksomhet rundt krisehåndtering og EUs evne til å krisehåndtere i og utenfor EU, vil bidra til ytterligere satsning på samarbeidet innen sivil beredskap og krisehåndtering. Deltakelsen i samarbeidet innen sivil beredskap og krisehåndtering vil styrke den nasjonale beredskapen. Norge kan ved behov anmode om bistand i form av eksperter, ressurser og kompetanse for å understøtte nasjonal krisehåndtering, og gjennom omfattende trenings- og kursprogram kan eksperter få hevet sin kompetanse innen sivil beredskap og krisehåndtering.

Det vil være fordelaktig for Norge å kunne påvirke og styrke arbeidet som pågår i EU innenfor sivil beredskap og krisehåndtering i en retning som utfyller og understøtter arbeidet innen FN og andre internasjonale organisasjoner. Siden Norge ikke har tilgang til diskusjonen i Rådet er Komiteen for sivil beredskap under Europakommisjonen en viktig kanal hvor Norge kan fremme faglige innspill og fange opp initiativ på et tidlig stadium. Under visse forutsetninger vil Samordningsmekanismen for sivil beredskap og krisehåndtering være et redskap for å støtte krisehåndtering som faller innenfor avdeling V i EU-konvensjonen om EUs felles sikkerhets- og utenrikspolitikk (ESDP). Norsk deltakelse i det finansielle instrumentet for sivil beredskap kan derfor gi mulighet for å komme i nærmere inngrep med ESDP.

Stortingsproposisjon om samtykke deltakelse i programmet ble fremmet 15. mai 2007, jf. St.prp. nr. 66 (2006-2007).

Sakkyndige instansers merknader

Justis- og politidepartementet tilrår deltakelse i programmet.

-KULTUR- OG KIRKEDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter

32006 D 1718 Europarlaments- og rådsbestluning nr. 1718/2006/EF av 15. november 2006 om gjennomføringen av et støtteprogram for den audiovisuelle sektor (MEDIA 2007) (prot 31 KKD)

Sammendrag av innhold

Samarbeidet med EU på den audiovisuelle sektoren er hjemlet i EØS-avtalens protokoll 31, som åpner for EØS/EFTA-statenes deltakelse i EUs programmer på audiovisuell sektor.

Europarlaments- og rådsbestluning nr 1718/2006/EF av 15. november 2006 om gjennomføringen av et støtteprogram for den audiovisuelle sektor (MEDIA 2007) trådte i kraft for EU 1. januar 2007. MEDIA 2007 gjelder fra 1. januar 2007 til og med 31. desember 2013. Budsjettet for programmet er for disse syv årene totalt på 754 950 000 euro.

Formålet med MEDIA 2007 er å styrke den audiovisuelle industrien økonomisk for å gjøre den i stand til mer effektivt å spille en kulturell rolle i samfunnet. Programmet har tre overordnede mål; a) å bevare og fremme europeisk kulturell mangfold og den europeiske filmarven, garantere dets tilgjengelighet til europeiske borgere og fremme tverrkulturelle dialog, b) å øke utbredelsen av og publikumsoppslutningen om europeiske audiovisuelle verk innenfor og utenfor EU, blant annet gjennom større samarbeid mellom aktørene i bransjen, og c) å styrke konkurranseevnen til den europeiske audiovisuelle industri i et åpent og konkurransedyktig marked gjennom å fremme forbindelser mellom aktørene i bransjen.

For å nå disse målene vil programmet støtte utdanning av europeiske yrkesutøvere i den audiovisuelle industrien, utvikling, distribusjon og markedsføring av europeiske audiovisuelle verk og pilotprosjekter for å sikre at programmet tilpasser seg markedsutviklingen.

Ved tildeling av støtte skal MEDIA 2007 prioritere følgende:

- fremme kreativiteten i den audiovisuelle industrien og kunnskapen og spredningen av den europeiske filmarven
- styrke produksjonsstrukturen i den europeiske audiovisuelle industrien, særlig små og mellomstore bedrifter
- redusere ubalansen mellom stater med høy produksjonskapasitet og stater og regioner med lav produksjonskapasitet og/eller begrenset språklig og geografisk nedslagsfelt
- følge og støtte markedsutviklingen i forhold til digitalisering

Støtte kan normalt ikke overstige 50 % av prosjektets/tiltakets kostnader, bortsett fra enkelte særlige unntak hvor støtten kan dekke opp til 75 %. Kommisjonen er ansvarlig for å iverksette programmet. Som i MEDIA Plus, vil Kommisjonen lede arbeidet i en forvaltningskomité - MEDIA-komiteen - med representasjon fra medlemslandene. Videre skal MEDIA-deskene, informasjonskontorer opprettet i hvert deltakerland, fungere som bindeledd mellom programmet og den audiovisuelle bransjen.

Merknader

Norge har gjennom EØS-avtalen deltatt i de tre foregående EU-programmene for utvikling av audiovisuell sektor (MEDIA 95, 1991-1995, MEDIA II, 1996-2000, og MEDIA Pluss 2001-2006).

Kontingenten for norsk deltakelse i MEDIA Pluss var i 2006 ca. 15 mill. kroner. Den årlige kontingenten for MEDIA 2007 vil ligge på omtrent samme nivå. Utgiftene vil bli dekket over Kultur- og kirkedepartementets budsjett kap 334 Film og medieformål, post 75 Medieprogrammet. I tillegg kommer utgifter til drift av et nasjonalt kontakt- og informasjonskontor, MEDIA-Desk Norge, som er organisatorisk tilknyttet Norsk filmfond. Utgiftene til drift av desken deles likt mellom Norge og Kommisjonen. Årlige norske utgifter ligger på ca 600 000 – 700 000 kroner og vil bli dekket over Kultur- og kirkedepartementets budsjett kap 334 Film og medieformål, post 01 Driftsutgifter. EFTA er i MEDIA-programmet gitt en nasjonal ekspert i Kommisjonen, som er besatt av Norge etter avtale EFTA-statene i mellom. Årlige kostnader forbundet med den nasjonale eksperten ligger på ca 800 000 kroner. Utgiftene vil bli dekket over Kultur- og kirkedepartementets budsjett kap 300 Kultur- og kirkedepartementet, post 01 Driftsutgifter.

Deltakelse i programmet medfører ikke lov- eller forskriftsendringer.

Utviklingen på medieområdet går i retning av stadig større internasjonalisering. Det er i norsk interesse å medvirke til utviklingen av internasjonalt og europeisk kultursamarbeid. Norsk deltakelse i MEDIA 2007 vil gi norsk audiovisuell industri mulighet til å utvikle både forretningsmessig og kulturell kompetanse.

Deltakelse i programmet er nærmere omtalt i St.prp. nr. 47 (2006-2007), som etter planen vil bli behandlet av Stortinget 4. juni 2007.

Sakkyndige instansers merknader

Kultur- og kirkedepartementet tilrår deltakelse i programmet.

32006 D 1855 Europaparlaments- og rådsbeslutning (EF) nr. 1855/2006/EF av 12. desember 2006 om opprettelse av kulturprogrammet (2007-2013) (prot 31 KKD)

Sammendrag av innhold

Kultursamarbeidet med EU er nedfelt i EØS-avtalens protokoll 31, artikkel 13 om kultur. Norge deltok i det første rammeprogrammet for kultur, Kultur 2000-programmet, for perioden 2000-2006, jf. europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 508/2000/EF av 14. februar 2000 om etableringen av Kultur 2000-programmet, St.prp. nr. 37 (1999-2000) og St.prp. nr. 67 (2003-2004). EØS-avtalen, protokoll 31, artikkel 13 omfatter kultursamarbeidet generelt. Beslutningen om EFTA-deltakelse i det nye rammeprogrammet må tas i EØS-komiteen, og vil bli tatt inn i nevnte artikkel.

Programmet skal fremme et felleseuropeisk kulturområde gjennom utvikling av kulturelt samarbeid mellom kunstnere, kulturarbeidere og kulturinstitusjoner. Programmet skal stimulere til fremvekst av europeisk medborgerskap. Programmet har tre overordnede mål:

- a) fremme transnasjonal mobilitet av ansatte i kultursektoren
- b) fremme transnasjonal utveksling av kulturelle og kunstneriske arbeider og produkter
- c) fremme interkulturell dialog

Programmet skal bidra til å styrke Fellesskapets tverrgående politikk, særlig gjennom å fremme ytringsfrihet, styrke bevissthet om viktigheten av å bidra til bærekraftig utvikling og bidra til å bekjempe diskriminering basert på kjønn, rase, etnisk opprinnelse, religion, overbevisninger, alder og seksuell orientering.

Implementeringen av programmet vil skje gjennom støtte til:

- a) ettårige og flerårige samarbeidsprosjekter på kulturområdet

b) paneuropeiske kulturorganisasjoner

c) analyser og informasjonsinnsamling og -spredning knyttet til kultursamarbeid

Det vil bli gitt flerårig støtte til større samarbeidsprosjekter der minst seks land deltar. Formålet med flerårige prosjekter er å etablere bærekraftige, økonomisk uavhengige tiltak. Tilskuddet kan være på inntil 50 % av det totale budsjettet for prosjektet. Maksimalt støttebeløp er på 500 000 euro årlig i inntil fem år. Det skal gis ettårig støtte til europeiske samarbeidsprosjekter på kulturområdet der minst tre land deltar. Ettårige prosjekter som er nyskapende, vil bli prioritert. Prosjektene kan få inntil 50 % av prosjektbudsjettet, og støttebeløpet skal være på mellom 60 000 og 200 000 euro. Støtte kan gis til prosjekter på inntil 12 måneder.

På visse betingelser er programmet åpent for samarbeid med EØS/EFTA-landene, kandidatland, landene i Vest-Balkan og andre land som har kulturavtaler med EU. Det er også åpent for samarbeid med internasjonale organisasjoner på kulturfeltet, for eksempel UNESCO og Europarådet.

Kommisjonen er ansvarlig for iverksetting av programmet. Det er opprettet en egen forvaltningskomité for programmet. Informasjon om programmet på nasjonalt nivå skal spres av egne enheter, kalt kulturelle kontaktpunkter.

Merknader

EØS/EFTA-statene sendte kommentarer til det nye kulturprogrammet til

Kommisjonen. EØS/EFTA-landenes kommentarer uttrykte bekymring over tendensen til å gi mer av midlene til større prosjekter til fortrensel for mindre prosjekter. EØS/EFTA-landene pekte i sine kommentarer også på behovet for å tilrettelegge regelverket for videreføring av oversettelsesstøtte. Gjennom EUs Ariane-program (1996-1999) og senere gjennom Kultur 2000-programmet er det gitt støtte til oversettelse av litteratur. Denne støtten, som bevilges direkte til forlagene uten krav om samarbeid mellom operatører, har vist seg viktig for land med mindre utbredte språk, spesielt de nordiske landene og Hellas. Muligheten for oversettelsesstøtte ble etter dette lagt inn igjen i programmet i løpet av råds- og parlamentsbehandlingen.

Rollen til de såkalte kulturelle kontaktpunktene er styrket i forhold til EUs tidligere kulturprogram og blir omtalt i en egen artikkel

Programmet får ikke konsekvenser for norsk lovgivning.

Kultur 2007-programmet har en budsjetttramme på 400 mill euro for en sjuårsperiode, dvs. 57,14 mill. euro per år. Til sammenligning har Kultur 2000-programmet en budsjetttramme på 236,5 mill euro for en sjuårsperiode, dvs. 33,79 mill. euro per år.

I EØS/EFTA-landenes finansiering inngår en nasjonal ekspert for programmet. Per i dag arbeider det en nasjonal ekspert fra Norge med Kultur 2000-programmet, og det er lagt til grunn at Norge viderefører denne stillingen.

Stortinget ga 14. mai 2007 sitt samtykke til deltakelse i programmet, jf. St.prp. nr. 45 (2006-2007).

Sakkyndige instansers merknader

Kultur- og kirke departementet tilrår deltakelse i programmet.

-KULTUR- OG KIRKEDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XVII Opphavsrett

32006 L 0115 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/115/EF av 12. desember 2006 om utleie- og utlånsrett og om visse opphavsrettsbeslektede rettigheter på området immaterialrett (vedlegg XVII KKD)

Sammendrag av innhold

Direktiv 92/100/EF av 19. november 1992 om utleie- og utlånsrettigheter samt om visse andre beslektede rettigheter i forbindelse med opphavsrett (utleiedirektivet) har blitt vesentlig endret i flere omganger. Direktiv 2006/115/EF av 12. desember 2006 med samme navn er en kodifisering av utleiedirektivet av 1992 som herved oppheves.

Direktiv 2006/115/EF retter seg mot visse kategorier rettighetshavere og fastsetter regler om utleie og utlån og regler om opptak, kringkasting og spredning samt avgrensning av nevnte rettigheter for bl.a. privat bruk.

Rettsakten fastsetter at rettighetshaverne har enerett til å tillate eller forby utleie og utlån av sine verk og opptak. Videre fastsetter direktivet at opphavsmenn og utøvere har krav på et rimelig vederlag for utleie, dette kravet kan de ikke gi avkall på. Retten til vederlag kan administreres av en rettighetshaverorganisasjon. Rettsakten sikrer også medlemsstatene adgang til gratis utlån av bøker gjennom bibliotekene ved å gjøre et unntak fra rettighetshavernes enerett, mot at de får kompensasjon for utlånet.

Rettsakten fastsetter videre eneretten til å tillate eller forby opptak og kringkasting av fremføringer, opptak og videresending av kringkastingssendinger, og retten til vederlag for kringkasting av fonogram. Rettsakten har også bestemmelser om konsumpsjon av spredningsretten. Nevnte beslektede rettigheter kan innskrenkes for privat bruk, korte utdrag ved omtale av nyheter, kringkastingsselskapers midlertidige opptak ved sending og for undervisning og forskning.

Merknader

Det første utleiedirektivet (92/100/EF) ble gjennomført i åndsverkloven ved Ot. prp. nr. 15 (1994-1995) i 1995. Utleiedirektivet ble sist endret ved opphavsrettdirektivet (2001/29/EF) som bygger på prinsipper og bestemmelser fastsatt blant annet i utleiedirektivet. Opphavsrettdirektivet ble gjennomført i norsk rett ved endringene i åndsverkloven i 2005.

I Norge er utleiedirektivet (2006/115/EF) allerede gjennomført i åndsverkloven, sist ved omtalte endringer i 2005.

Rettsakten kodifiserer gjeldende EU-rett og innebærer ingen materielle endringer. Gjennomføringsfristen for EU var 22. desember 2002 for de siste endringene som fremgikk av opphavsrettsdirektivet.

Sakkyndige instansers merknader

Kultur- og kirkedepartementet har vurdert direktivet som EØS-relevant og akseptabelt. Saken er behandlet i spesialutvalget for immaterialrett. Utvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32006 L 0116 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/116/EF av 12. desember 2006 om vernetiden for opphavsrett og visse beslektede rettigheter (vedlegg XVII KKD)

Sammendrag av innhold

Direktiv 93/98/EF av 29. oktober 1993 om harmonisering av beskyttelsestiden for opphavsrett og visse beslektede rettigheter har blitt vesentlig endret. Direktiv 2006/116/EF av 12. desember 2006 om beskyttelsestiden for opphavsrett og visse beslektede rettigheter (beskyttelsesdirektivet) er en kodifisering av beskyttelsesdirektivet av 1993 som herved oppheves.

Rettsakten harmoniserer opphavsrettens vernetid og fra hvilket tidspunkt vernetiden skal beregnes. Bakgrunnen for direktivet var at medlemslandenes forskjellige beskyttelsesperioder for opphavsrett hindret fri bevegelse av varer og fri utveksling av tjenester samt fordreide konkurransebetingelsene innen det indre marked. Rettsaktens bestemmelser er også i samsvar med WIPO-traktatene om opphavsrett og om fremføring og fonogrammer.

Rettsakten fastsetter at vernetiden for opphavsmenn er 70 år etter vedkommendes død. For utøvende kunstnere er vernetiden 50 år etter datoen for fremføring og for plateinnspillinger er vernetiden 50 år etter innspillingen av opptaket.

Rettsakten har også særlige bestemmelser om vernetiden for filmverk, samleverk, fotografier, ikke tidligere utgitte verk, vitenskaplige verk og bestemmelser om vernetiden overfor tredjeland.

Merknader

Det første beskyttelsesdirektivet (93/98/EF) ble gjennomført i åndsverkloven ved Ot. prp. nr. 54 (1994-1995) og trådte i kraft i 1995. Beskyttelsesdirektivet ble endret ved opphavsrettdirektivet (2001/29/EF) som ble gjennomført i norsk rett ved endringene i åndsverkloven i 2005.

I Norge er beskyttelsesdirektivet 2006/116/EF allerede gjennomført ved endringer i åndsverkloven i 1995 og 2005.

Rettsakten kodifiserer gjeldende EU-rett og innebærer ingen materielle endringer. Gjennomføringsfristen for EU var 22. desember 2002 for de siste endringene som fremgikk av opphavsrettsdirektivet.

Sakkyndige instansers merknader

Kultur- og kirkedepartementet har vurdert direktivet som EØS-relevant og akseptabelt. Saken er behandlet i spesialutvalget for immaterialrett. Utvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

-KUNNSKAPSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter

**32006 D 1720 Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1720/2006/EF av 15.
november 2006 om etablering av et program for livslang læring 2007-2013** (prot 31
KD)

Sammendrag av innhold

Det overordnede målet for EUs nye utdanningsprogram - Programmet for livslang læring (LLP) - er å medvirke til at Fellesskapet skal bli et høyt utviklet kunnskapssamfunn med bærekraftig økonomisk vekst, flere og bedre arbeidsplasser og større sosial utjevning. Programmet tar særlig sikte på å fremme utveksling, samarbeid og mobilitet mellom utdannings- og opplæringsystemene innenfor Fellesskapet, slik at europeisk utdanning kan bli en referanse for kvalitet i verdensammenheng.

Programmet er inndelt i 6 hoveddeler: 4 sektorprogram, Jean Monnet-programmet og Det tverrgående programmet.

Delprogrammene for de ulike sektorene skal være:

- a) Comenius-programmet, som retter seg mot barnehage- og skolesektoren
- b) Erasmus-programmet, som retter seg mot studenter i høyere utdanning til og med doktorgradsnivå, mot lærere og mot universiteter og høyskoler
- c) Leonardo da Vinci-programmet, som retter seg mot elever og lærlinger i yrkesrettet opplæring som ikke er på høyere nivå, mot lærere og instruktører og mot de bedriftene, institusjonene og organisasjonene som tilbyr eller legger til rette for slik opplæring
- d) Grundtvig-programmet, som retter seg mot voksenopplæring og alternative utdanningsveier, mot undervisningspersonalet og mot de institusjonene og organisasjonene som tilbyr og legger til rette for slik utdanning.

Det tverrgående programmet omfatter:

- samarbeid og innovasjon innenfor livslang læringsfeltet
- språklæring
- utvikling av innhold, tjenester, pedagogikk og praksis for livslang læring som er nyskapende og IKT-basert
- spredning av resultater og utveksling av god praksis.

I tillegg skal Jean Monnet-programmet støtte institusjoner, foreninger og virksomheter som er virksomme på utdanningsområdet på europeisk nivå, samt fagutvikling på området europeisk integrasjon.

Merknader

Kunnskapsdepartementet vil ha et overordnet ansvar for den norske deltakelsen i programmet for livslang læring. Senter for internasjonalisering av høgare utdanning (SIU) er utpekt som nasjonalt kontor med ansvar for å samordne gjennomføringen av tiltakene innenfor hele programmet på nasjonalt plan.

Beslutningen i EØS-komiteen vil innebære en forpliktelse for EØS-EFTA-statene til å delta i finansieringen av programmet. Programmet har en samlet ramme på 6,97 mrd. euro for de sju

årene programmet varer. For Norges del vil det si om lag 151 mill. kroner i snitt per år. I praksis vil utgiftene til kontingent bli ulikt fordelt gjennom årene, alt etter hvilken framdrift aktivitetene har. Det er ventet en gradvis økning i de årlige utgiftene med en topp på slutten av programperioden. Økt internasjonalisering og mobilitet er viktige mål for norsk utdanning på alle nivå. Dette er svært viktig for å stimulere elever, studenter og lærere og den faglige utviklingen ved institusjonene. Internasjonalt samarbeid gir rom for nye impulser og nytenking. For utdanningsinstitusjonene er internasjonal kontakt med på å styrke evnen til å vurdere egen virksomhet. For elever og studenter vil internasjonal kontakt fremme gjensidig toleranse og større utbytte av læringen. Mellommenneskelig forståelse, språklig kompetanse og kunnskap om andre kulturer er svært viktig for at Norge og norsk næringsliv skal kunne fungere i en åpen verdensøkonomi. Dette er også viktige forutsetninger for at nyutdannede skal være kvalifisert for et stadig mer internasjonalt samfunns- og næringsliv. Derfor har Regjeringa som mål at alle studenter som tar en høyere eller lavere grad i Norge, skal få tilbud om å ta deler av utdanningen sin i utlandet. Deltakelse i det nye europeiske utdanningsprogrammet vil være et viktig virkemiddel for å gjennomføre dette.

Programmet for livslang læring vil gi svært gode muligheter til samarbeid og utveksling på tvers av Europa for hele utdannings- og opplæringssektoren. Programmet vil dermed, gjennom tildeling av stipend og annen økonomisk støtte, komme flere titusen norske elever, studenter, lærere og læringer til gode.

Stortinget ga 9. mars 2007 sitt samtykke til deltakelse i programmet, jf. St.prp. nr. 36 (2006-2007).

Sakkyndige instansers merknader

Kunnskapsdepartementet tilrår deltakelse i programmet.

32006 D 1982 Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1982/2006 av 18. desember 2006 om Det europeiske fellesskaps sjuende rammeprogram for forskning, teknologisk utvikling og demonstrasjon (2007-2013) (prot 31 KD)

Sammendrag av innhold

Europakommisjonen la den 6. april 2005 frem sitt forslag til EUs 7. rammeprogram for forskning og teknologisk utvikling for perioden 2007-2013. Rammeprogrammet består av fire særprogrammer: "Cooperation", "Ideas", "People" og "Capacities", samt et program for EUs felles forskningssenter (Joint Research Centre (JRC)). "Cooperation" representerer den største aktiviteten og består av 10 tematiske områder, hvorav ett er nytt, nemlig "Security". "Ideas" er også et helt nytt tiltak, og omfatter etablering av et nytt grunnforskningsråd på europeisk nivå. "People" viderefører Marie Curie-ordningene for forskermobilitet, mens "Capacities" omfatter bl.a. støtte til infrastruktur, SMB, utvikling av kompetanse i regioner og internasjonalt samarbeid.

Rammeprogrammet vil få en totalramme på omlag 54 mrd. euro for perioden 2007-2013. De EØS-relaterte delene av rammeprogrammet vil bli på ca. 50 mrd. euro. Det 6. rammeprogrammet (2002-2006) har hatt en ramme på 16,5 mrd. euro. Kommisjonen begrunner en økt satsing med forskningens sentrale betydning for Lisboa-målene om økt vekst og sysselsetting i Europa.

Merknader

EØS/EFTA-statenes finansielle bidrag til forskningsvirksomheten bestemmes i henhold til EØS-avtalens artikkel 82 nr. 1 bokstav a). Bidraget reflekterer den relative andel som den respektive stats BNP utgjør i forhold til summen av dette beløpet og EU-statenes BNP samlet. For 2007 utgjør EØS/EFTA-bidraget etter dette 2,28 pst. av totalbudsjettet. Norges andel er 94,15 pst. av EFTA-bidraget. Disse to fordelingsnøklerne justeres hvert år.

Erfaringene viser at selve utbetalingen av kontingent under programmene fordeler seg ujevnt over årene og strekker seg ut over den gitte programperioden. Dette skyldes blant annet at

prosjekter som settes i gang mot slutten av en programperiode, vil fortsette lenge etter at angjeldende rammeprogram formelt er avsluttet.

EØS-komiteens beslutning om deltakelse i programmet innebærer en forpliktelse for Norge til å bidra til finansiering av programmet. Budsjettet for det sjuende rammeprogrammet er fastsatt til totalt 50 521 millioner euro. Det samlede norske bidraget er anslått til 1 084 millioner euro, dvs. om lag 8,9 mrd. kroner for hele programperioden. Fordelt over årene 2007-2013, vil tilsagnene i gjennomsnitt være ca. 1,28 mrd. kroner årlig, med beløp vesentlig under gjennomsnittet i starten av perioden, og beløp over gjennomsnittet i slutten av perioden. EØS/EFTA-statenes innbetalinger til rammeprogrammet skjer i henhold til programmets utbetalingsbudsjett. I praksis vil derfor totalutgiftene bli spredt over et vesentlig lengre tidsrom enn syv år.

Det norske bidraget bevilges over Kunnskapsdepartementets budsjett (kap. 288, post 73). Utgiftene til norsk deltagelse i det nye rammeprogrammet er innarbeidet i budsjettet for 2007 med ca. 184 mill. kroner, jf. St.prp. nr. 1 (2006-2007) for Kunnskapsdepartementet. Innbetalinger på det femte og det sjette rammeprogrammet kommer i tillegg, slik at de samlede budsjetterte kostnader i 2007 vil utgjøre om lag 658 mill. kroner.

Internasjonalisering av norsk forskning er en hovedprioritet i norsk forskningspolitikk, jf. blant annet regjeringens tiltredelseserklæring og St.meld. nr. 20 (2004-2005) Vilje til forskning. St.meld. nr. 20 legger vekt på at internasjonalt forskningssamarbeid er av grunnleggende betydning for å styrke kvaliteten på og sikre fornyelse i norsk forskning, og gjøre norske miljøer i stand til å dra nytte av kunnskap og teknologi i utlandet. Videre understreket meldingen at det er nødvendig å samarbeide internasjonalt for å dele risikoen og kostnadene ved tunge forskningsinvesteringer. Verdiskaping og økonomisk konkurranse utgjør i økende grad begrunnelser for internasjonalt forskningssamarbeid, i tillegg til vitenskapelige begrunnelser. Aktiv deltakelse i det europeiske forskningsområdet, ERA, og EU-samarbeidet om forskning, ble i meldingen fremmet som ett av fire hovedområder hva gjelder internasjonalisering i norsk forskningspolitikk.

EUs sjuende rammeprogram for forskning, teknologisk utvikling og demonstrasjonsaktiviteter samsvarer i stor grad med norske forskningspolitiske prioriteringer hva gjelder innhold og innretning. Programmet omfatter både grunnforskning og næringsrettet forskning, og de prioriterte tematiske områder og teknologier samsvarer i stor grad med norske prioriteringer. Deltakelse i EUs sjuende rammeprogram er en svært viktig internasjonaliseringsarena for norsk forskning og norsk næringsliv, og innebærer muligheter til å forsterke og komplettere nasjonale satsinger. Det europeiske forskningssamarbeidet er dessuten under betydelig utvikling, og virker inn på de nasjonale FoU-satsingene i Europa.

EUs sjuende rammeprogram er verdens største forskningsprogram i sitt slag, og det mest omfattende internasjonale forskningssamarbeidet Norge deltar i. Gitt norske forskningspolitiske prioriteringer, gode erfaringer med tidligere rammeprogram og den antatte betydningen av det sjuende rammeprogrammet for et styrket europeisk forskningssamarbeid, er det av stor betydning at norske forskningsmiljøer og bedrifter gis mulighet til å delta også i det sjuende rammeprogrammet. Programmet er ett av flere EU-programmer som er rettet inn mot å støtte det indre marked, som Norge er en del av på de områder som omfattes av EØS-avtalen. For Norge utgjør rammeprogrammet den klart største kontingentinnbetalingen under EØS-avtalen, og utgjør om lag 75 prosent av det totale norske bidraget til EØS-samarbeidet. Rammeprogrammet er slik sett også en utenrikspolitisk faktor i forholdet mellom Norge og EU.

Stortinget ga 16. april 2007 sitt samtykke til deltakelse i programmet, jf. St.prp. nr. 48 (2006-2007).

Sakkyndige instansers merknader

Kunnskapsdepartementet tilrår deltakelse i programmet.

-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesantitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32006 D 0590 Kommisjonsvedtak 2006/590/EF av 1. september 2006 om endring av vedtak 94/360/EF og 2001/812/EF vedrørende veterinærkontroll av produkter fra tredjeland (vedlegg I kap I LMD)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer kommisjonsvedtakene 94/360/EF og 2001/812/EF når det gjelder veterinærkontrollen med produkter fra tredjeland.

Følgende endringer gjøres i vedtak 94/360/EF:

Meldesystemet TRACES som er innført på grensekontrollstasjonene ivaretar registreringen av en del importdata. Den ansvarlige ved grensekontrollstasjonen er ikke lenger forpliktet til å føre egne register eller journaler på de samme data.

Kommisjonsvedtak 94/360/EF endres derfor for å unngå dobbeltarbeid med hensyn på registreringen av visse data på grensekontrollstasjonene.

Videre endres vedlegg II som lister tredjeland og frekvensen av fysisk kontroll.

Etter avtaler inngått mellom EU og Sveits, og EU og Chile viser rettsakten til disse avtalene for fastsettelse av frekvens for fysisk kontroll av visse animalske produkter på grensekontrollstasjonene for disse land.

Følgende endringer gjøres i vedtak 2001/812/EF:

Kommisjonsvedtak 2001/812/EF omfatter bestemmelser for godkjenning og drift av grensekontrollstasjoner. På bakgrunn av erfaringer som er gjort og for å fremme handel med visse animalske biprodukter ønskes en tilpasning av ordlyden i dokumentet for å sikre en mer fleksibel håndtering av disse produkter.

Forsendelser med små mengder blod og blodprodukter til teknisk eller farmasøytisk bruk, som transporteres ved omgivelsestemperatur i frosset eller nedkjølt tilstand i lukkede hermetiske beholdere, kan håndteres og kontrolleres på grensekontrollstasjoner som kun er godkjent for håndtering av forsendelser uten temperaturkrav.

Videre blir kravet til utvidete fasiliteter på grensekontrollstasjoner som mottar mer enn 500 forsendelser årlig endret og denne grensen skal sees på som veiledende. Det blir opp til det enkelte lands kompetente myndighet å vurdere risikoen forbundet med kontroll av flere ulike produktkategorier i de samme fasiliteter. Denne risikovurdering samt begrunnelse skal meddeles Kommisjonen.

Når det gjelder kravet til registerføring i henhold til vedlegget til vedtak 2001/812/EF er det kun de opplysninger som ikke registreres i TRACES som nå skal oppbevares i elektronisk form eller i papirutgave på grensekontrollstasjonen.

Merknader

Rettsakten medfører behov for regelverksendring.

Kommisjonsvedtak 94/360/EF er gjennomført i norsk rett i FOR 1999-10-27 nr. 1166 *Instruks for tilsyn og kontroll ved import og transitt mv. av animalske næringsmidler og produkter av animalsk opprinnelse mv. fra tredjeland.*

Det kreves endringer i tekst og vedlegg i den norske instruks.

Kommisjonsvedtak 2001/812/EF er gjennomført i norsk rett i FOR 2003-02-14 nr. 253 *Instruks om grensekontrollstasjoner mv.* Rettsakten krever tekstendring i den norske instruks.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32006 D 0775 Kommisjonsvedtak 2006/775/EF av 13. november 2006 om endring av vedlegg D til rådsdirektiv 95/70/EF med hensyn til listen over eksotiske bløtdyrssykdommer som det skal treffes harmoniserte bekjempelsestiltak mot i Fellesskapet (vedlegg I kap I LMD)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer listen over hvilke sykdommer hos muslinger som er å regne som eksotiske i EU. Eksotiske sykdommer er sykdommer som ennå ikke forekommer i EU, og som det på fellesskapsnivå er satt felles regler for å kontrollere utbredelsen av.

På listen nå står:

1. Infeksjon med *Bonamia exitiosa*
2. Infeksjon med *Perkinsus marinus*
3. Infeksjon med *Microcytos mackini*.

Følgende sykdommer er ved endringen tatt ut av listen:

1. Bonamiose/ *Microcytos roughleyi*
2. Marteiliose /*Marteilia sydneyi*
3. Perkinsose/ *Perkinsus olseni/atlanticus*
4. MSX-sykdom/ *Haplosporidium nelsoni*
5. SSO-sykdom/ *Haplosporidium costale*
6. Withering syndrome hos abaloner/ *Candidatus Xenohalotis californiensis*

Bakgrunnen for at sykdommene tas ut av listen er at nye epidemiologiske undersøkelser har vist at sykdommene enten forekommer i Fellesskapet i stor utbredning, eller at de ikke har noen vesentlig innvirkning.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 14. oktober 2003 nr. 1239 om dyrehelsemessige vilkår ved omsetning og import av akvakulturdyr og akvakulturprodukter.

I norsk regelverk finnes også en nasjonal sykdomsliste, se forskrift 1. januar 1995 nr. 99 om fortegnelse over sykdommer hos fisk og andre akvatiske dyr som omfattes av matloven. Det antas at rettsakten ikke krever endring i denne.

Listen over sykdommer er blitt kortere. Det antas at rettsakten ikke vil få vesentlige administrative og økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instanser merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32006 D 0414 Kommisjonsvedtak 2006/414/EF av 7. juni 2006 om endring av vedtakene 2001/881/EF og 2002/459/EF når det gjelder liste over grensekontrollstasjoner (vedlegg I kap I LMD)

Sammendrag av innhold

Rettsakten oppdaterer listen over grensekontrollstasjoner. Med bakgrunn i meldinger fra enkelte medlemsstater og inspeksjoner utført i henhold til vedtak 2001/881/EF, er det behov for å oppdatere listen over grensekontrollstasjoner. Endringene inkluderer fjerning av noen nedlagte grensekontrollstasjoner i Frankrike, Spania, Sverige og UK, og oppføring av tre nye stasjoner i Polen, samt endring av hvilke kategorier dyr og produkter enkelte grensekontrollstasjoner er godkjent for. Listen inkluderer videre Traces-enhetsnummer (Trade Control and Export System) for alle grensekontrollstasjonene. Listen med grensekontrollstasjoner i vedlegget til vedtak 2001/881/EF erstattes derfor av vedlegg I til denne rettsakten.

Vedtak 2002/459/EF lister opp alle enhetene i Traces-/Animo-nettverket, og denne listen må oppdateres på bakgrunn av endringene i listen med grensekontrollstasjoner. Vedlegget til 2002/459/EF endres derfor i samsvar med vedlegg II til denne rettsakten.

Vedtak 2001/881/EF og vedtak 2002/459/EF er begge en del av EØS-avtalen (jf. EØS-komiteens beslutning nr. 157/2002 av 6. desember 2002 og nr. 23/2003 av 14. mars 2003).

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring. Det må sendes ut en orientering til de norske grensekontrollstasjonene om oppdatert liste over godkjente grensekontrollstasjoner og enheter i Traces.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32006 D 0559 Kommisjonsvedtak 2006/559/EF av 8. august 2006 vedrørende endring av vedtak 2002/300/EF om områder utelatt fra listen over godkjente områder med hensyn til *Bonamia ostreae* og/eller *Marteilia refringens* (vedlegg I kap I LMD)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer listen over soner som er fri for skjellsykdommene *Bonamia ostreae* og/eller *Marteilia refringens*. Gjeldende norsk regelverk: Forskrift 14. oktober 2003 nr. 1239 om dyrehelsemessige betingelser ved omsetning og import av akvakulturdyr og akvakulturprodukter. Status for sone i Norge som er godkjent fri for de aktuelle sykdommer fremgår av forskriftens paragraf 24.

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring. Oppdatert liste må til enhver tid være tilgjengelig på Mattilsynets hjemmesider i tilknytning til forskrift 14. oktober 2003 nr. 1239 om dyrehelsemessige betingelser ved omsetning og import av akvakulturdyr og akvakulturprodukter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32006 D 0674 Kommisjonsvedtak 2006/674/EF av 6. oktober 2006 om endring av vedlegg I og II til vedtak 2002/308/EF som etablerer lister om godkjente soner og godkjente anlegg med hensyn til en eller flere av fiskesykdommene viral hemoragisk septikemi (VHS) og infeksjøs hematopoetisk nekrose (IHN) (vedlegg I kap I LMD)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer listene over soner og anlegg som er godkjent fri for fiskesykdommene VHS og/eller IHN. Vedlegg I gir en samlet liste over soner som er godkjent fri for VHS og/eller IHN. Vedlegg II gir en samlet liste over anlegg som er godkjent fri for VHS og/eller IHN.

Merknader

Gjeldende norsk regelverk er forskrift 14. oktober 2003 nr. 1239 om dyrehelsemessige vilkår ved omsetning og import av akvakulturdyr og akvakulturprodukter. Status for sone i Norge som er godkjent fri for de aktuelle sykdommer fremgår av forskriftens paragraf 24.

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring. Oppdatert liste må til enhver tid være tilgjengelig på Mattilsynets hjemmesider i tilknytning til forskrift 14. oktober 2003 nr. 1239 om dyrehelsemessige vilkår ved omsetning og import av akvakulturdyr og akvakulturprodukter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32006 D 0685 Kommisjonsvedtak 2006/685/EF av 6. oktober 2006 om endring av vedlegg I og II til vedtak 2003/634/EF om godkjenning av program med formål å få

status som godkjente soner og av godkjente anlegg i ikke-godkjente soner med hensyn til viral hemoragisk septikemi (VHS) og infeksjøs hematopoetisk nekrose (IHN) i fisk (vedlegg I kap I LMD)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer listen over soner og anlegg med godkjent program for å oppnå status som godkjent fri for fiskesykdommene VHS og/eller IHN. Vedlegg I gir en oppdatert liste over soner med godkjent program for å oppnå status som sone godkjent fri for VHS og/eller IHN. Vedlegg II gir en oppdatert liste over anlegg med godkjent program for å oppnå status som anlegg godkjent fri for VHS og/eller IHN.

Merknader

Gjeldende norsk regelverk er forskrift 14. oktober 2003 nr. 1239 om dyrehelsemessige vilkår ved omsetning og import av akvakulturdyr og akvakulturprodukter. Status for sone i Norge som er godkjent fri for de aktuelle sykdommene fremgår av forskriftens paragraf 24. Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring. Oppdatert liste må til enhver tid være tilgjengelig på Mattilsynets hjemmesider i tilknytning til forskrift 14. oktober 2003 nr. 1239 om dyrehelsemessige vilkår ved omsetning og import av akvakulturdyr og akvakulturprodukter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

-MILJØVERNDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XV Farlige stoffer

32006 R 1849 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1849/2006 av 14. desember 2006 om endring av forordning (EF) nr. 2032/2003 om den andre fasen av 10-års programmet referert til i artikkel 16 (2) i europaparlaments- og rådsdirektiv 98/8/EF om biocider (vedlegg II kap XV MD)

Sammendrag av innhold

Biociddirektivet 1998/8/EF regulerer markedsadgang for biocidprodukter og deres aktive stoffer. Direktivet innebærer at det kun er produkter som inneholder aktive stoffer som er oppført på direktivets vedlegg som kan godkjennes for markedsføring i EU/EØS-området.

Dette regelverket er gjennomført i Norge gjennom forskrift om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften). Bakgrunnen for regelverket på området er at mange biocider og biocidprodukter har svært betenkelige egenskaper i forhold til helse og miljø. Godkjenning av denne typen stoffer og produkter, basert på grundige vurderinger, bidrar derfor til bedre beskyttelse av menneskers helse og det ytre miljø.

Biociddirektivet har etablert overgangsordninger for aktive stoffer som ble markedsført på EØS-markedet før 14. mai 2000. Disse omtales som *eksisterende aktive stoffer* og de skal vurderes av EØS-landene i prioritert rekkefølge over en 10-årsperiode. Forordning 1896/2000 gir frister for identifikasjon og notifikasjon av eksisterende aktive stoffer. For å kunne inngå i vurderingsprogrammet for eksisterende aktive stoffer, måtte stoffene være meldt (notifisert) til Kommisjonen inne 28. mars 2002. Denne fristen ble senere forlenget til 31. januar 2003 gjennom forordning 1687/2002.

På bakgrunn av dokumentasjon om stoffenes egenskaper er det satt opp prioritetslister. Disse listene angir hvilke EØS-land som skal vurdere de forskjellige stoffene (rapportørland) og til hvilken tid fullstendig søknad må leveres fra industriens side til rapportørlandene.

Kommisjonsforordning 2032/2003 gir detaljerte regler for gjennomføring av andre fase av det 10-årige vurderingsprogrammet når det gjelder dokumentasjonskrav, evaluering, samarbeid, frister for søknader og oversending av data, samt oversikt over hvilke land som er rapportør for de ulike aktive stoffene. Det er besluttet at stoffer som inngår i rottemidler og treimpregneringsmidler skal vurderes først. Frist for fullstendig søknad for disse stoffene var senest 28. mars 2004.

Vedlegg I til forordning 2032/2003 gir endelig liste over identifiserte eksisterende aktive stoffer, dvs de stoffene som var på markedet før 14. mai 2000.

Vedlegg II gir oversikt over alle eksisterende stoffer som det er mottatt minst en notifikasjon for, samt informasjon om hvilke produkttyper de ulike notifikasjonene dekker. Etter 1. september 2006 kan disse stoffene bare inngå i de produkttyper som er angitt i vedlegg II.

Vedlegg III gir en oversikt over aktive stoffer som er identifisert, men ikke notifisert. Disse stoffene kan ikke inngå i biocidprodukter etter overgangsperiodens utløp 1. september 2006. Stoffe som verken er identifisert eller notifisert, dvs. aktive stoffer som ikke inngår i vedlegg I, kan ikke inngå i biocidprodukter. Biocidprodukter som inneholder aktive stoffer som ikke er innmeldt i vurderingsprogrammet skulle fjernes fra markedet innen 1. september 2006.

Vedlegg IV beskriver krav til innhold og format av den dokumentasjon som skal forelegges myndighetene for vurdering.

Vedlegg V gir oversikt over hvilke land som er rapportør for de ulike aktive stoffene og tidsfrister for oversendelse av dokumentasjon.

Gjennom kommisjonsforordning (EF) nr. 1849/2006 endres forordning (EF) nr. 2032/2003 bl.a. som følger:

Etter 1. september 2006 skal medlemsstatene sørge for utfasing av biocidprodukter som inneholder aktive stoffer som det etter gjennomført vurdering er besluttet å ikke inkludere i vedlegg I, IA eller IB til direktiv 98/8/EF fordi de gjennom vurderingsprogrammet er funnet uakseptable. Utfasing skal være gjennomført 12 mnd etter at vedtaket om å ikke godkjenne stoffet er trådt i kraft.

De stoffer som er omfattet av godkjent dokumentasjon (dossiers) kan forbli på markedet etter 1. september 2006 inntil de er ferdig vurdert i det 10-årige vurderingsprogrammet. Videre anvendelse avhenger av beslutning om å inkludere stoffet i vedlegg I, IA eller IB til direktiv 98/8/EF.

For en rekke notifiserte kombinasjoner av eksisterende aktive stoffer/produkttyper har deltakerne enten endret produkttype i notifikasjonene, trukket notifikasjonene tilbake eller misligholdt sine forpliktelser, og ingen andre virksomheter eller medlemsstater har uttrykt interesse for å få status som deltaker innen tidsfristen. De aktuelle vedleggene i forordning 2032/2003 endres i samsvar med dette (jf vedlegg I-IV i forordning 1849/2006).

Merknader

Kommisjonsforordning (EF) nr. 1849/2006 medfører behov for endringer i biocidforskriften. Norske myndigheter deltar aktivt i de aktuelle arbeidsgruppene og er i kontakt med berørte parter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling der Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Samferdselsdepartementet, Utenriksdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Vedlegg XX Miljø

Kapittel I Allment

32006 R 0166 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 166/2006 av 18. januar 2006 om opprettelsen av et europeisk register over utslipp og overføringer av forurensende stoffer og om endring av rådsdirektiv 91/689/EØF og 96/61/EF (vedlegg XX kap I MD)

Sammendrag av innhold

Forordningen skal i hovedsak sørge for at utslippsregistre (såkalte PRTR) slik de er beskrevet i UN/ECE- protokollen om PRTR blir etablert på fellesskapsnivå. PRTR- protokollen er utviklet under Århus-konvensjonen som omhandler tilgang til miljøinformasjon, deltakelse i beslutningsprosesser og adgang til klage og domstolprøving på miljøområdet. Protokollen ble vedtatt på den femte ministerkonferansen "Environment for Europe" som ble holdt i Kiev i mai 2003. Norge har undertegnet protokollen.

Det overordnede formålet med å etablere et utslippsregister er å samle inn informasjon om utslipp fra ulike kilder (primært punktkilder så langt) for så å gjøre informasjonen elektronisk tilgjengelig for offentligheten på en forståelig måte. Forordningen innebærer en plikt for en rekke virksomheter til å rapportere om utslipp av stoffer til ansvarlig myndighet i det aktuelle medlemsland. Medlemsland er forpliktet til å oversende dataene til Kommisjonen.

Forordningen vil erstatte kommisjonsbeslutning 2000/479/EF som etablerte et europeisk utslippsregister (Europen Pollutant Emission Register, EPER). Hjemmel for etablering av EPER

var IPPC- direktivets (96/61/EF) artikkel 15 (3). Formålet med IPPC-direktivet er integrert forebygging og begrensning av forurensning, og direktivets vedlegg I angir hvilke virksomheter som er omfattet av kravene. Dette er forurensende virksomheter innenfor visse bransjer og av en viss størrelse.

Forordningen er å betrakte som en videreutvikling av det allerede etablerte EPER. Det nye utslippsregisteret (PRTR) utvides til nå også å omfatte:

- Flere typer virksomheter enn de som omfattes av IPPC direktivet. Reguleringen utvides med rapportering fra følgende aktiviteter:
- Gruvedrift (dagbrudd og underjord),
- Avløpsrensaneanlegg med kapasitet over 100 000 PE,
- Industrielle rensaneanlegg som betjener utslipp fra aktiviteter som omfattes av denne reguleringen med kapasitet større enn 10 000 m³ per dag,
- Anlegg for produksjon av impregnert (kjemisk) tre og trematerialer med kapasitet større enn 50 m³ per døgn,
- Akvakultur, med en produksjonskapasitet større 1000 tonn fisk eller skaldyr per år,
- Skipsverft med kapasitet for båter lik eller lengre enn 100 m,
- I tillegg er enkelte av IPPC-virksomhetene utvidet med flere aktiviteter.
- en økning fra 50 til 91 stoffer som skal rapporteres,
- "transfer", som betyr at avfall som fraktes bort fra en virksomhet inkluderes. Bestemmelsen omfatter både avfall og farlig avfall,
- utslipp til jord, som forstås som deponering samt injisering til grunnen,
- utslipp fra diffuse kilder der dette finnes eller etter retningslinjer fra kommisjonen,
- årlig rapportering mot tidligere rapportering hvert 3. år.

Første rapporteringsår er 2007.

Merknader

I Norge har de fleste virksomheter som omfattes av forordningen krav om å rapportere sine utslipp til forurensningsmyndighetene. Kravet om egenrapportering er nedfelt som vilkår i utslippstillatelsene til virksomhetene jf. forurensningsloven § 11 jf § 16. Den norske egenrapporteringen ble etablert i 1992 og oppfyller i hovedsak kravene til rapportering i forslaget til forordning. Kravet om åpenhet er ivaretatt gjennom at informasjon om utslipp og avfall fra de enkelte virksomheter legges ut på SFTs hjemmeside på internett.

Den naturlige gjennomføringsmåten vil være forskrift gitt med hjemmel i forurensningsloven.

Norske myndigheter har allerede etablert systemer som skal ivareta en rask og effektiv innsamling og videreformidling av rapporterte data. Statens forurensningstilsyn rapporterer i dag for flere av virksomhetene som omfattes av forordningen. Dette gjøres hvert 3 år via EEA i København til Kommisjonen. Forordningen vil derfor ikke innebære særlige administrative eller økonomiske konsekvenser verken for berørt næringsliv eller forurensningsmyndighetene. Det er imidlertid behov for samkjøring og koordinering av rapportene fra virksomheter som omfattes av forordningen, da både fylkesmannen og SFT mottar slike rapporter.

Sakkyndige instanser merknader

Rettsakten har vært til behandling i Spesialutvalget for miljø, der Miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Olje- og energidepartementet og Samferdselsdepartementet er representert. Rettsakten ble funnet relevant og akseptabel.

32006 R 0196 Kommisjonsforordning (EF) nr. 196/2006 av 3. februar 2006 om endring av vedlegg I til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 761/2001 for å ta hensyn til europeisk standard EN ISO 14001:2004, og om oppheving av vedtak 97/265/EF (vedlegg XX kap I MD)

Sammendrag av innhold

Det er kommet et nytt vedlegg 1 til EMAS-forordningen (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 761/2001 om frivillig deltaking for organisasjoner i en fellesskapsordning for miljøstyring og miljørevisjon), som fastlegger at miljøstyringssystemet skal være etter ny ISO-standard 14001:2004. Den praktiske følgen for driften av ordningen er:

Det fastlegges at neste miljørevisjon hos virksomhetene skal være etter ny standard.

Det er ingen substansiell forskjell på ny ISO 14001:2004 standard i forhold til ISO 14001:1996, men ny standard har forbedringer som:

- klarere formulert formål og politikk
- bedre definisjon av miljøaspekter
- er klarere om bl.a. krav til, ressurser, roller og ansvarlig myndighet, kompetanse, kommunikasjon, dokumentasjon samt dokumentkontrolloppfyllelse av myndighetskrav.

Merknader

Forordningen får liten praktisk betydning for norske virksomheter som deltar i EMAS-ordningen i dag.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært til behandling i Spesialutvalget for miljø, der Miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Olje- og energidepartementet og Samferdselsdepartementet er representert. Rettsakten ble funnet relevant og akseptabel.

-MILJØVERNDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XX Miljø

Kapittel III Luft

32006 R 1366 Rådsforordning (EF) nr. 1366/2006 av 6. desember 2006 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2037/2000 med hensyn til basisåret for tildeling av kvoter av hydroklorfluorkarboner til de medlemsstatene som tiltrådte EU 1. mai 2004 (vedlegg XX kap III MD)

Sammendrag av innhold

Forordning (EF) nr. 2037/2000 om stoffer som bryter ned ozonlaget (ozonforordningen) etablerer et system der Kommisjonen, innenfor rammene av en nedtrappingsplan, tildeler kvoter

til produsenter og importører av hydroklorfluorkarboner (HKFK) som bestemmer hvor store mengder HKFK de har lov til å omsette. Forordning (EF) nr. 1366/2006 går ut på å endre basisåret for tildeling av kvoter for HKFK til produsenter og importører i de ti nye medlemslandene som tiltrådte EU 1. mai 2004. I henhold til ozonforordningen er 1999 basisåret for tildeling av HKFK-kvoter. I henhold til denne forordningen tildeles importører og produsenter i EUs ti nye medlemsland i stedet kvoter med utgangspunkt i deres markedsandeler i 2002 og 2003. På den måten sikrer man at aktører som var aktive på markedet i 2002/2003, men ikke i 1999, får utdelt kvoter og kan videreføre sin forretning. Rettsakten vil ikke få konsekvenser for miljøet, da den samlede HKFK-kvoten ikke endres. Forordningen vil heller ikke få konsekvenser for Norges kvote for produksjon og import av HKFK.

Merknader

Forordningen vil ikke berøre Norge direkte. Det er derfor ikke ansett som nødvendig med høring av forordningen, da forordningen ikke vil kreve endring av norsk regelverk.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært til behandling i Spesialutvalget for miljø, der Miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Olje- og energidepartementet og Samferdselsdepartementet er representert. Rettsakten ble funnet relevant og akseptabel.

-NÆRINGS- OG HANDELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter

32006 D 1639 Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1639/2006/EF av 24. oktober 2006 om opprettelse av et rammeprogram for konkurransevne og nyskaping (2007- 2013) (CIP) (prot 31 NHD)

Sammendrag av innhold

CIP skal være et av Kommisjonens viktigste verktøy for å oppnå sysselsetting og vekst. Programmet vil ha et budsjett på 3,6 milliarder euro for hele syvårsperioden. Norges deltakelse i programmet vil innebære en programkontingenten bli på om lag 628 mill. kroner for hele syvårsperioden, dvs. en årlig nominell programutgift på ca. 89 mill. kroner. I tillegg kommer administrative kostnader som vil forhandles separat.

CIP vil samle flere av dagens programmer som har til formål å fremme økt konkurransevne og innovasjon. Blant de eksisterende programmene som vil inngå i CIP, deltar Norge i EUs flerårige program for næringsliv og entreprenørskap - MAP - (2001-2006), Modinis, (2003-2005) og Intelligent Energy – Europe (2003-2006). Programmene eContentPlus (2005-2008) og eTEN (1997-2006) vil også inngå i CIP; disse er under behandling for norsk deltakelse. Videre vil enkelte innovasjonsaktiviteter under 6. rammeprogram for forskning og teknologi og LIFE-Environment programmet inngå i CIP.

Koblinger mellom CIP og andre EU-programmer:

CIP blir et av verktøyene som vil prege Kommisjonens aktiviteter fra 2007. CIP vil komplementere og gå parallelt med store programmer som Strukturfondene, 7. rammeprogram for forskning og teknologi og programmet om livslang læring.

Rammeprogrammet er bygd opp rundt tre hovedpilarer:

- Entreprenørskap og innovasjonsprogrammet

Programmet har som mål å støtte bedrifter ved å lette tilgang til kapital blant annet ved å finansiere prosjekter sammen med private investorer. Videre vil bedriftene få enkel tilgang til nyttig informasjon og rådgivning gjennom Business Support Networks, formalisert utveksling av erfaringer med andre bedrifter, tilgang til statistikker og annet materiell om innovasjonsnivået for sin bedrift og i EU som helhet etc. Programmet viderefører tidligere aktiviteter som Multiannual Programme for Enterprise and Entrepreneurship(MAP) og miljøteknologidelen av LIFE-miljøprogrammet.

- Informasjons- og kommunikasjonsteknologi-programmet

Programmet vil stimulere til ytterligere konvergering av markedene for elektronisk nettverk, media og elektroniske tjenester. Programmet er videre rettet mot modernisering av offentlig sektor for å øke produktiviteten og forbedre offentlig service. Programmet tar mål av seg til å fungere som en bro mellom teknologi forskning og marked og være en pan-Europeisk "testing ground" for elektroniske tjenester i både privat og offentlig sektor. Programmet bygger på målene til de tidligere programmene e-TEN, Modinis og e-Content og bygger opp under målene i European Information Society 2010.

- Intelligent Energy-Europe Programme (IEE)

IEE (2003-2007) som består av delprogrammene ALTENER (fornybar energi) SAVE (energieffektivitet) STEER (bruk av fornybar energi i transportsektoren) og COOPENER (økt bruk av fornybar energi i utviklingsland) vil med unntak av COOPENER videreføres i CIP. ALTENER og SAVE har eksistert frittstående og senere som en del av rammeprogrammet for energi siden tidlig på 1990-tallet. Norge har deltatt i SAVE og ALTENER siden midten på 1990-tallet. Programmets hovedmål er å belyse og fjerne barrierer for fornybar energi og energieffektivitet blant myndigheter, bedrifter, organisasjoner og individer i medlemslandene. Programmet støtter ikke forskningsprosjekter og teknologiutvikling og er ikke markedsbasert. Nytt i CIP er imidlertid at en vesentlig del av budsjettet er tiltenkt å gi støtte til kvalitetsprodukter som er ferdig utviklet og testet for å lansere disse på markedet.

Budsjett

Budsjettet for CIP samlet gjennom de 7 årene programmet skal vare, er på 3.6 milliarder Euro. Dette innebærer en fordobling av det beløpet som samlet sett er avsatt til de enkelte delprogrammene per idag. For Norge og OED vil fortsatt deltakelse i IEE innebære at den gjennomsnittlige årlige kontingenten vil øke fra ca 8 mill. NOK per år til ca 20 millioner NOK per år. Også NHD og FAD som fra norsk side står for deltakelsen i de andre programmene som skal inngå i CIP vil oppleve en tilsvarende økning i kontingenten ved fortsatt deltakelse i programmene gjennom CIP. Tre nasjonale eksperter arbeider med IEE delprogrammet i DG TREN og vil utgjøre en "in-kind" betaling som delvis refunderes gjennom redusert kontingentinnbetaling.

Stortinget ga sitt samtykke til deltakelse i programmet 8. mai 2007, jf. St.prp. nr. 50 (2006-2007).

Sakkyndige instansers merknader

Nærings- og handelsdepartementet, Fornyings- og administrasjonsdepartementet og Olje- og energidepartementet tilrår deltakelse i programmet.

-NÆRINGS- OG HANDELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XIII Transport

Kapittel V Sjøtransport

32006 R 1891 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1891/2006 av 18. desember 2006 om flerårig finansiering av Det europeiske sjøsikkerhetsbyrås tiltak til bekjempelse av forurensning fra skip og om endring av forordning (EF) nr. 1406/2002 (vedlegg XIII kap V NHD)

Sammendrag av innhold

European Maritime Safety Agency (EMSA) ble etablert i 2002 ved forordning (EF) nr. 1406/2002.

Bakgrunn for forordningen er at EMSA er gitt utvidete oppgaver for så vidt gjelder bekjempelse av oljeforurensning, jfr. forordning 724/2004 som endrer 1406/2002. For at EMSA skal kunne ivareta sine nye oppgaver tilknyttet oljevernberedskap, avsettes finansielle midler over en 7 års periode, dvs. 2007-2013, jfr. art. 4. Et slikt langsiktig budsjett er ment å skape forutsigbarhet og fleksibilitet for EMSA. Budsjettet er på totalt 154 millioner euro.

Midlene skal dekke 3 områder, jfr. art 3:

1) innsamling av informasjon og lignende for så vidt gjelder tiltak innen oljeforurensning, art 3 a)

- 2) samarbeid og koordinering med Kommisjonen mht. bistand av teknisk og vitenskaplig art innen rammen av aktiviteter etablert i regionale avtaler, art 3b)
- 3) operasjonell assistanse til medlemstatene innen prioriterte regioner gjennom bl.a. stand-by kystvaktskip., art 3 c)

Kommisjonen skal avgi en rapport mht. evaluering og gjennomføringen av forordningen til Parlamentet og Rådet innen 31. desember 2010, jfr. art 8.

Merknader

Norge deltar i EMSA (jf. St.prp. nr. 2 (2003-2004)). Norge er representert i EMSAs styre ved Sjøfartsdirektoratet (fast representant) og Kystdirektoratet (vararepresentant).

Etableringen av et langtids budsjett vurderes som en naturlig konsekvens av at finansielt bidrag til EMSA økte betydelig som følge av at byrået ble tildelt nye oppgaver ved gjennomføring av forordning 724/2004/EF og europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/35. Et langsiktig budsjett vil skape klarere og mer forutsigbare rammer for EMSAs arbeid med bl.a. oljevernberedskap. Nærings- og handelsdepartementet, Sjøfartsdirektoratet, og Kystdirektoratet stiller seg positive til at EMSA skal bidra til at den europeiske oljevernberedskapen styrkes ytterligere. Forordningen får ingen rettslige konsekvenser. Hjemmel for gjennomføringen blir å finne i den nylig vedtatte Skipssikkerhetsloven, art 41 om Tilsyn.

Den totale kostnadsrammen for EMSA for perioden 2007 - 2013 er på totalt 154 millioner Euro. Norge deltar i EMSA. EMSAs nye oppgaver forutsetter økte bevilgninger. Fordelingsnøkkelen for finansielt bidrag for Norge fremgår av tilpasningsteksten til EMSA som viser til EØS-avtalens artikkel 82 (1) litra a (jf. St.prp. nr. 2 (2003-2004)). Med henvisning til EFTA-budsjettet oppdatert per 10.01.2007 vil EFTA-landenes totale bidrag til EMSA utgjøre 2, 28 %. Norges bidrag vil være 94,15%. Basert på forordningen og tilpasningstekstens/EØS avtalens fordelingsnøkkel vil Norges kostnader for EMSA for perioden 2007 til 2013 (totalt 7 år) være ca. 3 306 000 Euro justert i forhold til andel av EFTA-budsjettet og aktuell valutakurs. Med utgangspunkt i valutakurs på 1 euro= 8 kroner og fordelt på 7 år tilsvarer dette ca. 3, 8 millioner NOK i året. Beløpet dekker hele EMSA budsjettet og ikke bare oljevernberedskapen hjemlet i den nye forordningen. Kostnadene dekkes over Nærings- og handelsdepartementets ordinære budsjett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

EØS-komitébeslutning om deltakelse for budsjettåret 2007 i samarbeid om gjennomføring og utvikling av det indre marked (budsjettpostene 12.01.04.01, 12.02.01 og 02.03.01) (prot 31 NHD)

Sammendrag av innhold

Budsjettpostene 12.01.04.01, 12.02.01 og 02.03.01 om gjennomføring og utvikling av det indre marked finansierer en rekke aktiviteter som administreres av henholdsvis generaldirektoratet for det indre marked og for næringspolitikk i Kommisjonen. Formålet med aktivitetene er å legge til rette for et mer velfungerende indre marked. Aktivitetene omfatter bl.a. den uformelle problemløsningsmekanismen SOLVIT, nettportalen "Your Europe" med informasjon til borgere og bedrifter samt ulike studier og undersøkelser om hvordan det indre marked fungerer.

Merknader

Norsk bidrag til budsjettpostene vil være € 393.770. De forventede økonomiske konsekvenser for deltakelse er innarbeidet i budsjettet til Nærings- og handelsdepartementet for 2007. Utover dette bidraget anses ikke deltakelse i budsjettposten å medføre økonomiske eller administrative konsekvenser i Norge. Norge vil imidlertid bli inkludert i aktiviteter under budsjettposten. Dette vil synliggjøre norsk deltakelse i det indre marked og bidra til økt kjennskap til at norske bedrifter og borgere har fulle rettigheter i det indre marked. Norske bedrifter og borgere vil med dette møte på færre problemer i øvrige EØS-land og de vil i større grad blir klar over sine rettigheter og benytte seg av dem. Flere av aktivitetene kan bidra til økt kunnskap i forvaltningen om problemer eller utfordringer knyttet til gjennomføring av det indre marked, i Norge og ellers i EØS-området.

Sakkyndige instansers merknader

Nærings- og handelsdepartementets vurdering er at deltakelse i aktivitetene under denne budsjettposten vil være et viktig bidrag til å øke kjennskapen til norsk deltakelse i det indre marked, og således bidra positivt til verdiskaping i Norge.

-OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg IV Energi

32005 L 0089 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/89/EF av 18. januar 2006 om tiltak for å sikre forsyningssikkerheten og investeringer i infrastruktur for elektrisitet (vedlegg IV OED)

Sammendrag av innhold

Direktivet om tiltak for å sikre forsyningssikkerheten og investeringer i infrastruktur for elektrisitet ble fremmet 10. desember 2003 som en del av Kommisjonens forsyningssikkerhetspakke. Direktivet var gjennom kun én behandling i Råd og Parlament før det ble endelig vedtatt av Råd og Parlament den 18. januar 2006 og publisert i Official Journal 4. februar 2006. Direktivet er hjemlet i traktatens artikkel 95 (indre marked) og er dermed vurdert som EØS-relevant. Bakgrunnen for direktivet er en økt diskusjon i EU om forsyningssikkerhet for elektrisitet og at det anses som nødvendig og ha et tilfredsstillende forsyningssikkerhetsnivå i EU for å sikre et velfungerende indre el-marked.

Hovedelementene i direktivet er som følger;

- Direktivet etablerer tiltak med sikte på sikre en tilfredsstillende elforsyningssikkerhet ved at det er en passende ("adequate") produksjonskapasitet, en rimelig ("adequate") balanse mellom tilbud og etterspørsel samt en passende ("appropriate") sammenkobling mellom medlemsstatene med henblikk på utviklingen av det indre marked. Direktivet etablerer en ramme som myndighetene skal definere en politikk for elforsyningssikkerhet innenfor (artikkel 1).
- Myndighetene skal sikre en høy grad av elforsyningssikkerhet ved å treffe de nødvendige tiltak til fremme av et stabilt investeringsklima og fastlegge hvilke roller og ansvarsområder de kompetente myndigheter, inkludert reguleringsmyndighetene og alle relevante markedsaktører skal ha. Det skal publiseres en oversikt over ulike forhold myndighetene må ta hensyn til ved utforming av en ramme for en slik politikk (artikkel 3).
- Myndighetene skal sikre at TSO-ene (dvs. systemoperatørene) fastsetter operasjonelle minimumsstandarder og krav for nettets driftssikkerhet. Medlemsstatene vil bli pålagt å rådføre seg med sine naboland som de er sammenkoblet med før standarder og krav fastsatt i direktivet utformes. Det skal fastsettes standarder for sikkerhet i alle ledd. Dette er nærmere presentert i direktivet (artikkel 4.1.) Håndtering av forsyningssituasjonen i kriser skal skje etter forhåndsdefinerte kriterier (artikkel 4.4.).
- Myndighetene skal treffe egne tiltak for å opprettholde balansen mellom tilbud og etterspørsel etter elektrisitet. Det er et krav i direktivet at myndighetene skal stimulere til utvikling av engrosmarkeder ("wholesale markets") som gir prissignaler vedrørende produksjon og forbruk. Videre kan myndighetene kreve at TSO-ene tilveiebringer reservekapasitet til balanseringsformål. For å nå disse målene kan medlemslandene også bl.a. innføre bestemmelser som fremmer ny produksjonskapasitet og nye produksjonsselskapers inntreden på markedet. Anbudsprosedyren er i henhold til direktivet nevnt som ett mulig virkemiddel. Hvilke tiltak medlemslandene velger å ta i bruk skal publiseres bredest mulig. (artikkel 5).
- Myndighetene skal fastsette en rettslig ramme som innebærer investeringssignaler til transmisjons og distribusjonssystemoperatørene om å utvikle nettet med henblikk på og imøtekomme den forventede etterspørsel fra markedet samt utbedringer av nettet (artikkel 6).
- Medlemslandene skal sikre at den rapport som utarbeides i henhold til artikkel 4 i direktiv 2003/54/EF (el-direktivet) omhandler elsystemets samlede evne til å etterkomme den nåværende og forventede etterspørsel etter elektrisitet. Inkludert i rapporten skal den

forventede balanse mellom tilbud og etterspørsel de neste 5 årene omhandles samt perspektiver for elforsyningssikkerheten i perioden 5-15 år. Medlemslandene kan utarbeide rapporten i nært samarbeid med systemoperatør ("Transmission System Operator"). Om det eksisterer investeringsplaner for sammenkobling med andre land skal dette inngå i rapporten og prinsipper for flaskehalshåndtering må tas hensyn til i rapporten. (artikkel 7).

- Nødvendige administrative og rettslige bestemmelser som må etableres for å etterkomme kravene i direktivet skal ferdigstilles innen 24.februar 2008 og meddeles Kommisjonen innen 1. desember 2007 (artikkel 8).
- Kommisjonen skal forelegge for Europaparlament og Råd en rapport om anvendelsen av dette direktiv senest 24. februar 2010 (artikkel 9).

Merknader

En implementering av forsyningssikkerhetsdirektivet i sin nåværende form vil medføre enkelte administrative konsekvenser, som for eksempel nye rapporteringskrav overfor ESA. Det må antas at også enkelte økonomiske og budsjettmessige konsekvenser vil følge av en implementering av direktivet. De rettslige konsekvenser av en implementering av direktivet har blitt vurdert blant annet i samarbeid med NVE. Direktivet vil ikke kreve endringer i lover og forskrifter. Direktivet stiller primært krav til politikktutforming.

Sakkyndige instansers merknader

Olje- og energidepartementet har på grunnlaget av det opprinnelige kommisjonsforslaget (COM (2003)0740) mottatt høringssvar fra Statnett, Enova, NVE, EBL og KS. Videre har departementet mottatt synspunktene til ETSO og Euroelectric. Det endelige vedtaket har også blitt sendt ut på ekstern høring. Synspunktene er gjennomgått av Olje- og energidepartementet. Rettsakten har vært til behandling i Spesialutvalget for energi og funnet relevant og akseptabel.

-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter

32006 R 1692 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1692/2006 av 24. oktober 2006 om innføring av det andre "Marco Polo"-programmet for tildeling av finansiell støtte frå Fellesskapet for å fremje eit meir miljøvennleg godstransportsystem (Marco Polo II), og om oppheving av forordning (EF) nr. 1382/2003 (prot 31 SD)

Sammendrag av innhold

Siden midten av 2004 har Norge deltatt i det såkalte Marco Polo-programmet (MP-I) etter at europaparlaments- og rådsforordning 1382/2003 om tildeling av økonomisk støtte fra Fellesskapet for å fremme et mer miljøvennlig godstransportsystem, ble innlemmet i EØS-avtalen. Programmets hovedmålsetting er å gi finansiell oppstartsstøtte til kommersielle transportløsninger som bidrar til overføring av godstransport fra veg til sjø, bane og indre vannveier. Programmet startet i 2003 og var opprinnelig forutsatt å gå fram til 2010. Finansieringsperioden gikk fram til og med 2006.

Det har vært meget stor interesse for programmet fra europeisk næringsliv. Hittil har i alt 65 prosjekter fått støtte. Den fjerde og siste prosjektutlysningen i MP-I hadde søknadsfrist i oktober 2006. Ettersom EØS-landene ikke tiltrådte ordningen før medio 2004, har norske interessenter bare kunnet delta ved utlysningene i 2004, 2005 og 2006. Pr i dag er norske interessenter med i ett konsortium som er blitt tildelt midler fra MP-I.

Den 14.juli i 2004 fremmet Kommisjonen forslag til europaparlaments- og rådsforordning (KOM/2004/478) om et nytt, utvidet Marco Polo-program - heretter omtalt som MP-II. Dette programmet vil gå fra 2007 til utgangen av 2013. Forslaget er hjemlet i Romtraktatens Artikkel 71, pkt. 1 og Art. 80, pkt.2. På forsommeren 2006 ble det enighet mellom Rådet, Europaparlamentet og Kommisjonen om programmets innhold og budsjett. Forordning (EF) nr. 1692/2006) trådte i kraft 24.oktober 2006. Første utlysning av søknader under MP-II var 28. mars 2007, med søknadsfrist 6. juli s.å.

Generelt om Marco Polo programmet

Programmet har en kvantifisert målsetting om å overføre den årlige veksten i grensekryssende europeiske godstransporter (anslått til 12 mrd tonnkm.) fra veg til jernbane, nærskipfart og indre vannveger. Basert på anslag fra de prosjekter som så langt er tildelt midler synes overføringene å bli større enn forventet. Kommisjonen anslår for øvrig at hver € 1 i MP-tilskudd vil generere € 6 i samfunnsmessige og miljømessige gevinster.

Slik overføring av transport, som regel fra direkte transport dør-dør med lastebil til kombinerte transporter hvor sjøtransport eller jernbanetransport utgjør hovedtappen, medfører en økt økonomisk risiko for foretakene. Det er i første rekke denne risikoen, samt andre kostnader forbundet med opprettelse av nye transportruter programmet skal støtte. FoU-prosjekter støttes ikke av programmet. Det kan i enkelte tilfeller ytes mindre tilskudd til såkalt "supplerende infrastruktur", men forbedringer av infrastrukturen skal i hovedsak dekkes gjennom andre programmer (TEN-T).

Programmet har en klar internasjonal dimensjon ved at det kun gjelder grensekryssende transporter. Det kreves samarbeid mellom deltakere fra minst to EU-medlemstater, eller mellom foretak i minst ett medlemsland og et tredjeland, for eksempel EØS/EFTA-land. For at søkere fra tredjeland skal kunne motta finansiell støtte, er det en forutsetning at landet er tilsluttet programmet. Forordningen forutsetter at prosjekter ikke fører til konkurransevridning i de relevante markeder.

For å kunne bli støtteberettiget legges det stor vekt på prosjektets (søknadens) levedyktighet på lengre sikt, utover den begrensede støtteperioden. Søkere må dokumentere dette i en gjennomarbeidet "business"-plan. Det legges også stor vekt på planer for formidling av resultater fra prosjektene slik at man kan nå bredest mulig ut i europeisk næringsliv med eksempler på "best practice".

Et norskinitiert prosjekt med formål å utvikle et system for standardiserte meldinger mellom aktørene i en sjøbasert transportkjede mottar støtte fra programmet. Prosjektet er norskledet og basert på norsk teknologi.

Nærmere om MP II 2007-2013

MP II-programmet bygger videre på MP-I, men innebærer en vesentlig utvidelse. For det første økes den økonomiske rammen vesentlig; for det andre vil virkeområdet bli utvidet med to nye tiltaksområder. Det geografiske virkeområdet opprettholdes slik at EØS/EFTA-land, kandidatland og andre nære naboland kan slutte seg til programmet. I MP II legges det ytterligere vekt på overføring av gods til sjøbaserte transportløsninger.

Den økonomiske rammen er fastsatt til 400 millioner euro i perioden 2007-2013 med et årlig gjennomsnitt på 57 millioner euro. Dette er en vesentlig økning fra MP I hvor den årlige økonomiske rammen er 25 millioner euro (ekskl bidraget fra EØS/EFTA-landene på om lag 1,9 millioner euro). I tillegg kommer eventuelle avtaler med tredjeland om deltakelse i programmet.

MP II- programmet vil ha i alt fem tiltaksområder. Disse er:

Godsoverføringsprosjekter - støtte til nye transportløsninger som ikke går på veg
Nye transportopplegg som under rådende markedsvilkår medfører direkte og umiddelbar overføring fra veg til mer miljøvennlige transportformer (sjø, bane, indre vannveier) går inn under denne kategorien. Tilskuddsandelen til slike prosjekter er inntil 35 pst. av kostnadene. Støtteperioden er max 3 år. Minimum kontraktsstørrelse for å oppnå støtte er 250 millioner tonnm km eller tilsvarende i volum km overført trafikk, eller 500 000 basert på € 1 i støtte pr 500 tonnm km overført trafikk.

Katalysatorprosjekter - tiltak som kan redusere markeds- og konkurransemessige hindringer for intermodale løsninger

Ulike markedsbarrierer og strukturelle hindringer i godstransportmarkedet kan føre til at nærsjøfart og jernbanetransport ikke fungerer effektivt i en transportkjede. Programmet kan støtte prosjekter som kan virke som katalysatorer for nødvendige strukturelle endringer i markedet. Hovedformålet med slike tiltak er i seg selv ikke å påvirke transportmiddelfordelingen umiddelbart, men å overvinne markedshindre som på sikt kan føre til overføring fra veg til andre transportformer. Tilskuddsandelen til denne type prosjekter er inntil 35 pst. av kostnadene. Støtteperioden er max 5 år. Minimumsterskelen for støtteberettighet katalysator-prosjekt er satt til € 2 000 000.

Felles læringsprosjekter – stimulering av samarbeid i godslogistikkmarkedet

Felles læringsprosjekter er aktiviteter som har til hensikt å fremme effektive arbeidsmetoder og prosedyrer i transportkjeden gjennom økt samarbeid mellom ulike aktører i godstransportmarkedet. Dette kan være nye samarbeidsmodeller mellom transportformer,

seminarprogrammer, utarbeidelse av manualer, håndbøker med mer. Programmet gir også støtte til formidling av oppnådde resultater. Tilskuddsandelen for denne type prosjekter er inntil 50 pst. av kostnadene. Støtteperioden er max 2 år. Minimumsterskelen for støtteberettiget prosjekt er € 250 000.

"Motorways of the Seas (MoS)" (nytt)

MoS-tiltak gjelder kommersielle prosjekter (nye transporttilbud) som innebærer direkte overføring av frakt fra veg til nærsjøfart eller en kombinasjon av nærsjøfart med andre transportmidler hvor veitransportelementet er minimalisert. Modifisering eller etablering av supplerende infrastruktur kan også være støtteberettiget som del av prosjektet. Tilskuddsandelen til denne type prosjekter er inntil 35 pst. av kostnadene. Støtteperioden er max 5 år. Minimumsstørrelse på prosjektet er satt til en overført trafikk på 1,25 milliarder tonnkm, eller tilsvarende i volumkm, eller et støttebeløp på € 2 500 000 basert på en støtte på € 1 for hver 500 tonnkm/volumkm overført trafikk.

Støtte til større, og mer langsiktige infrastrukturforbedringer forutsettes ivaretatt gjennom TEN-T-programmet. Finansieringsmekanismene for MoS i MP-II og TEN-programmet er utformet slik at de til sammen skal gi optimal virkning; støtte til MoS-prosjekter fra TEN-T skal relateres til kostnader knyttet til større investeringer i infrastruktur og utstyr, mens støtte fra MP-II – programmet primært skal være knyttet til etablering av transporttilbud/service og driftskostnader i en oppstartsfasen. Et og samme prosjekt kan ikke få støtte både fra TEN-T og MP-II samtidig. MoS-prosjekter innenfor TEN-T-programmet med norsk deltakelse, er ikke støtteberettiget for kostnader på norsk territorium, siden Norge ikke deltar med økonomiske midler i TEN-programmet.

Transportforebyggende tiltak (nytt)

Prosjekter i denne kategorien gjelder en best mulig integrasjon av transporten i produksjons- og distribusjonslogistikken med sikte på å redusere en betydelig del av veitransporten. Tiltak som kan bidra til kortere transportdistanse, bedre utnyttelse av eksisterende lastekapasitet, mindre tomkjøring eller andre tiltak som kan medvirke til en signifikant reduksjon i godstransport på veg vil kunne oppnå støtte. Tilskuddsandelen i denne kategorien er inntil 35 pst. av kostnadene. Støtteperioden er max fem år. Minimums kontraktsstørrelse for å være støtteberettiget er satt til et redusert transportbehov på 500 millioner tonnkm eller 25 millioner kjøretøykm, eller et støttebeløp på € 1 000 000 basert på € 1 i støtte pr 500 tonnkm redusert (vei-)transport.

Merknader

Deltakelsen i Marco Polo-programmet er hjemlet i EØS-komiteens beslutning den 26. april 2004 om å endre EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter, til også å omfatte europaparlaments- og rådsforordning 1382/2003 av 22. juli 2003 om tildeling av økonomisk støtte fra Fellesskapet for å fremme et mer miljøvennlig godstransportsystem.

I EØS-avtalen inngår fra tidligere to rettsakter med betydning for kombinerte transport. Det gjelder for det første rådsdirektiv 92/106 om innføring av felles regler for visse typer kombinert transport av gods mellom medlemsstater, og for det andre rådsforordning 3578/92 om støtte til transport med jernbane, på vei og innlands vannvei. Begge rettsaktene har som mål å stimulere til økt bruk av kombinert transport.

Rådsdirektiv 92/106 legger bl. a. opp til å redusere beskatningen på bruk eller eie av nyttekjøretøy i den utstrekning de transporteres med jernbane. Direktivet gir hjemmel for økonomisk støtte til kombinerte transport og støttetiltakene som omtales er en avgiftsreduksjonsordning som tilgodeser slike transport. Under denne ordningen skal medlemslandene gi avgiftsfritak eller avgiftsrefusjon til kjøretøyer som blir fraktet på tog. Fritak eller refusjon vil imidlertid bare kunne kreves for den del-strekning hvor lastebil, trekkbil, tilhenger eller semitrailer fraktes med tog. Denne transportformen krever spesielt utstyr, f. eks

spesialjernbanevogner. I Stortingets vedtak om vektårsavgift fremgår det at det kan gis avgiftsfritak for kjøretøy som i forbindelse med transport av gods fraktes på jernbane.

Rådsforordning 3578/92 gir adgang til å støtte investeringer i infrastruktur, omlastingsutstyr og transportutstyr som er spesielt tilpasset kombinerte transport. Det har også vært adgang til å gi støtte til driftskostnader i forbindelse med kombinert transport i transitt gjennom Østerrike, Sveits eller statene i det tidligere Jugoslavia.

Programmet får en økonomisk ramme på i alt € 400 millioner for perioden 2007-2013, eller ca. € 57 millioner i årlig gjennomsnitt. I tillegg kommer en andel administrative kostnader. Selv om dette er vesentlig lavere enn Kommisjonens opprinnelige forslag er det betydelig høyere enn MP-I, som har et årlig gjennomsnitt på € 25 mill. ekskl. EØS/EFTA-bidraget.

Ved inkorporering av forordningen om MP-II i EØS-avtalen vil de økonomiske forpliktelsene for EFTA-landene bli beregnet på grunnlag av fordelingsnøkkelen i EØS-avtalens Art. 82.1(a), som utgjør 2,28 pst. av programmets totale budsjett. Dette vil anslagsvis utgjøre € 8,6 millioner for perioden under ett, eller ca 70 mill. kroner forutsatt en eurokurs på 8,1. Disse forpliktelsene skal utbetales over 12 år. I gjennomsnitt vil dette bety en årlig norsk innbetaling på om lag 5,8 mill. kroner.

Storingsproposisjonen om samtykke til deltakelse i programmet vil etter planen bli fremmet i mai 2007.

Sakkyndige instansers merknader

Da Kommisjonen fremmet forordningen om MP-I i 2004, kom det en rekke positive reaksjoner fra næringslivet på programmet, med sterk oppfordring til norsk deltakelse. Transportbrukernes Fellesorganisasjon, Maritimt Forum, Norges Rederiforbund, Norsk Havneforbund, Rederienes Landsforening og Norges Forskningsråd sluttet alle opp om programmet i sine høringsuttalelser. Næringslivets interesse kom ytterligere til uttrykk gjennom god oppslutning på et informasjonsseminar om programmet som Samferdselsdepartementet arrangerte i juni 2004.

Siden norske interesser er blitt tildelt midler i MP-I, og MP-II er en videreføring, er det liten grunn til å regne med at det er mindre positive holdninger i næringslivet nå. Programmet har heller ingen ulemper for næringslivet. Det er derfor ingen grunn til høring. Samferdselsdepartementet vil i løpet av høsten 2007 arrangere et nytt informasjonsseminar om programmet.

-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Kapittel VI Sivil luftfart

32006 L 0093 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/93/EF av 12. desember 2006 om regulering av operasjoner med fly omhandlet i del II kapittel 3 i bind 1 av vedlegg 16 til konvensjonen om sivil luftfart, 2. utgave (1988) (vedlegg XIII kap VI SD)

Sammendrag av innhold

Formålet med europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/93/EF er å legge til rette for reduksjon av støy fra sivile subsoniske jettfly med maksimal tillatt startmasse (MTOM) på minst 34.000 kg. eller minst nitten passasjer seter. Derved oppnås best mulig utnyttelse av eksisterende lufthavnanlegg.

Direktivets art. 2 pålegger staten ansvar for å påse at alle sivile subsoniske jetfly med maksimal tillatt startmasse (MTOM) på minst 34.000 kg. eller minst nitten passasjer seter som opererer fra statens territorium, tilfredsstillende støykravene i del II kapittel 3 i bind 1 av vedlegg 16 til konvensjonen om sivil luftfart, 2. utgave (1988).

Etter art. 3 kan den enkelte stat på generelt grunnlag fritta fly med historisk interesse fra støykravene. I så tilfelle skal de øvrige EØS-statenes luftfartsmyndigheter og EU-kommisjonen/ESA underrettes om både beslutningen og grunnlaget for den. Når slik melding er gitt skal de øvrige EØS-statene anerkjenne unntaket for så vidt gjelder fly registrert i den staten som har innvilget unntaket.

Videre kan det i individuelle tilfelle gis midlertidige unntak for støykravene for fly hvis bruk er så usedvanlig at det ville være urimelig å nekte et midlertidig unntak og for fly som utfører ikke-erhvervsmessig flyging med henblikk på endring, reparasjon eller vedlikehold. I disse tilfellene kreves det ikke at de øvrige EØS-statene og EU-kommisjonen/ESA underrettes om vedtaket. Etter art. 4 skal EU-kommisjonen/ESA meddeles om de nasjonale bestemmelsene som gjennomfører direktivet. Etter art. 5 skal de nasjonale bestemmelsene være straffesanksjonert. Endelig oppheves direktiv 1992/14/EØF.

Av fremstillingen ovenfor fremgår at direktivet er en oppfølging av konvensjonen om sivil luftfart.

Merknader

Direktivet er fastsatt i medhold av Romtraktaten art 80(2).

Direktiv 1992/14/EØF er gjennomført i norsk rett ved forskrift 19. juli 1993 nr. 407 om begrensning av støy og utslipp fra sivile luftfartøyer. I tillegg har Norge gjennomført forordning (EF) nr. 1592/2002 om felles regler for sivil luftfart og om opprettelse av et europeisk flysikkerhetsbyrå mv. samt forordning (EF) nr. 1702/2003 av 24. september 2003 om fastsettelse av gjennomføringsregler for luftdyktighetssertifisering og miljøsertifisering for luftfartøyer og tilhørende produkter, deler og utstyr, og for sertifisering av konstruksjons- og produksjonsorganisasjoner. Av dette regelverkkomplekset følger at norsk miljødyktighetsbevis - som er en forutsetning for å kunne operere fra Norge - for subsoniske jetfly kun skal utstedes dersom kravene i del II kapittel 3 i bind 1 av vedlegg 16 til konvensjonen om sivil luftfart, 3. utgave (1999), er tilfredsstillende.

På bakgrunn av det som er nevnt om gjeldende norsk rett må forskrift 19. juli 1993 nr. 407 endres. Ut over dette vil ikke europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/93/EF få administrative eller økonomiske konsekvenser, verken for private aktører eller offentlige myndigheter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Vedlegg XIII Transport

Kapittel II Veitransport

EØS-komiteébeslutning om tilpasning til rådsforordning (EØF) nr. 881/92 av 26. mars 1992 om markedsadgang i Fellesskapet for godstransport på vei som utføres fra eller til en medlemsstats territorium eller krysser en eller flere medlemsstaters territorium (vedlegg XIII kap II SD)

Sammendrag av innhold

Norge har gjennom EØS-avtalen implementert rådsforordning (EF) nr. 881/92 om godstransport. I medhold av dette kan transportører utføre bilateral transport, transittransport og tredjelandstransport i hele EØS-området med en fellesskapstillatelse. Sveits tar ikke del i det indre marked gjennom EØS-avtalen og har derfor inngått en bilateral avtale med EU på transportområdet. Sveitsiske operatører er også underlagt systemet med tredjelandstillatelser. EFTA-konvensjonen har blitt tilpasset i tråd med dette.

For en begrenset del av tredjelandstransporten er forholdet til Sveits ikke helt parallelt med EØS-systemet for øvrig. Hovedformålet med utkastet til EØS-beslutning er å fullt ut inkludere Sveits i ordningen med tredjelandstransport innen EØS.

EØS-komiteébeslutningen vil endre EØS-avtalens vedlegg slik at sveitsiske operatører gis rett til å utføre godstransport mellom en EU-stat og en EFTA-stat og motsatt. Samtidig vil den bilaterale avtalen mellom EU og Sveits endres og Avtalen om endring av konvensjonen om opprettelse av Det europeiske frihandelsforbund (EFTA) (Vaduz-konvensjonen) må også endres. Endringene i disse avtalene er gjort gjensidig avhengige av at de øvrige avtalene endres tilsvarende.

Endringene vil innebære følgende:

Sveitsiske operatører gis adgang til å drive tredjelandstransport mellom Norge (eventuelt Island og Liechtenstein) og EU-land, gjennom EØS-komiteéns beslutning om endring i EØS-avtalen. Norske (eventuelt islandske og liechtensteinske) operatører gis adgang til å drive tredjelandstransport mellom EU-land og Sveits, gjennom endring i den bilaterale avtalen mellom EU og Sveits. EU-operatører gis adgang til å drive tredjelandstransport mellom Norge (eventuelt Island og Liechtenstein) og Sveits gjennom endring i Vaduz-konvensjonen.

Merknader

EØS-komiteébeslutningen vil ikke få annen betydning enn at den aktuelle tredjelandstransporten faller inn under fellesskapstillatelsen hva gjelder norske og sveitsiske operatører. For EU-operatører medfører ikke endringen annet enn at tredjelandstransport mellom Norge og Sveits blir underlagt samme ordning som gjelder mellom Norge og de øvrige 27 EØS landene. Det anses ikke som noen stor endring å inkludere Sveits i denne ordningen, ettersom slik transport allerede i dag kan gjennomføres basert på bilaterale avtaler mellom Norge og de aktuelle landene.

Det anses hensiktsmessig at denne transporten kan gjennomføres med fellesskapstillatelsene. Ordningen er ryddig administrativt sett og enklere å forholde seg til for transportørene. Reelt vil endringene medføre at Sveits blir fullt ut del i det indre marked på vegtransportområdet uten å være part i EØS-avtalen.

Rådsforordning 881/92 er implementert i norsk rett ved EØS-avtalen, jfr. EØS-avtalen vedlegg XIII om transport, samt ved forskrift om internasjonal person- og godstransport, samt kabotasje av 26. mars 2003 nr 402 § 2 første ledd. Forskriften må endres ved at det tas inn en henvisning til EØS-komiteéns beslutning i forskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Samferdselsdepartementet tilrår at EØS-komitébeslutningen innlemmes i EØS-avtalen.

-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XIII Transport

Kapittel VI Sivil luftfart

32007 R 0103 Kommisjonsforordning (EF) nr. 103/2007 av 2. februar 2007 om forlengelse av overgangsperioden nevnt i artikkel 53 nr. 4 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1592/2002 (vedlegg XIII kap VI SD)

Sammendrag av innhold

Utgangspunktet er at EASAs kostnader til sertifiseringsvirksomheten skal dekkes av de gebyrer EASA krever inn. Dette følger av rådsforordning 1592/2002 art. 53(4). Det følger imidlertid av den samme kommisjonsforordning at i en begrenset periode skal støtten EASA mottar fra Kommisjonen kunne brukes til kostnader knyttet til sertifisering. Denne overgangsperioden gikk ut 31. desember 2006. Imidlertid har Kommisjonen myndighet til å forlenge denne perioden med inntil ett år; hvilket gjøres med den foreliggende rettsakten.

Grunnen til at dette gjøres er EASA har vedvarende problemer med å dekke kostnadene til sin sertifiseringsvirksomhet vha. sine gebyrer. Det arbeides med en ny revisjon av EASAs gebyrforordning, men det tar tid å gjennomføre denne prosessen. For å sikre at EASA kan opprettholde sine sertifiseringsoppgaver i mellomtiden blir perioden utvidet frem til 31. desember 2007.

Merknader

Endringen vil ikke få nevneverdige økonomiske eller administrative konsekvenser for Norge, verken for offentlige myndigheter eller private interesser. Forlengingen av perioden hvor tilskuddet fra EU kan benyttes til å dekke deler av sertifiseringskostnader vil være til gunst for private. Norge betaler en forholdsmessig andel av det offentlige bidraget til EASA. Det totale offentlige bidraget til EASA antas å bli påvirket i liten grad av at det forhold at noen av midlene i 2007 nå kan benyttes til å dekke kostnadene for sertifisering. Annen virksomhet i 2007 vil bli tilsvarende redusert.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.